AVIVAT ACADEMIA

A Nyugat- Magyarországi Egyetem lapja

2016 :: 1 :: SZÁM

HULLADÉKCSÖKKENTÉSI HÉT A BENEDEK ELEK KARON

Az évente november utolsó hetében meghirdetett Nemzetközi Hulladékcsökkentési Hét programjához kapcsolódott rendezvénysorozatával a Nyugat-magyarországi Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Kara.

Dr. Hartl Éva hulladék textilanyagból készít ékszereket a hallgatókkal

A program fő szervezője Dr. Hartl Éva a Neveléstudományi és Pszichológiai Intézet egyetemi docense és kollégái, Dr. Molnár Katalin egyetemi docens és Kollarics Tímea tanársegéd különleges programokkal várták idén 2015. november 23–26 között a hallgatókat és a téma iránt érdeklődőket.

A programsorozat a tervezetteknek megfelelően 2015. november 23-án hétfőn reggel egy előadással kezdődött. Éder Andrea meghívott előadó, az STKH Sopron és Térsége Környezetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft. Kommunikációs és Ügyfélkapcsolati Vezető témaérzékenyítő, sok hasznos és új információval szolgáló, szemléletformáló a „Bölcsőtől bölcsőig" című előadásában rávilágított a hulladék és a szemét fogalma közötti különbségre. A hallgatóság megismerte a szelektív hulladékgyűjtés előnyeit és módját, és képet kapott az STKH munkájáról.

A hét során több alkalommal, november 23-án, 25-én és 26-án felkínált „Minden jó újra valamire …" kézműves programok keretében a résztvevők a saját kreativitásukon keresztül tapasztalhatták meg az újrafelhasználás lehetőségeit és élményét a játékban. Kipróbálhatták, hogy miként lehet például az üres italos fémdobozból az óvodában is felhasználható jó játékot készíteni. Mire és hogyan lehet felhasználni az elektronikai készülékek szállításához használt és hulladékként keletkező papír töltelék és kitöltő anyagokat, és hogyan lehet ezekből dekupázs technikával egyedi könyvespolcra illő könyvtartót varázsolni.

A „Mire jó a hulladék textilanyag? Ékszergyártás–ügyeskedj! programokon érdekes, a csavarás, fonás technikájával egyszerűen elkészíthető nyakláncok, karkötők készültek. A foglalkozás során a hallgatók válogathattak a sok helyütt csak hulladékként kezelt különféle színű és típusú anyagmaradékok között, kedvük szerint próbálkozhattak az ezekből történő új kiegészítők elkészítésével, megalkotásával.

Napjainkban sajnos nem sok ember tudja még elképzelni, hogy a kávékapszula másra is jó, mint pihentető időtöltésként kávét készíteni a tartalmából. Ezt cáfolta meg a november 25-én délelőtt szervezett programrészünk, az „ Angyalok, csengők kávékapszulából – hulladékcsökkentés, újrahasznosítás és adventi készülődés = 3:1" melynek során kávékapszulákból angyalkát, csengőt, hóembert készítettünk. A kis alumínium dobozok új életre keltek a fúrás, lapítás, ragasztás és díszítés által. A résztvevőknek élvezetes program volt, melynek legfőbb célja ez esetben is a hulladékcsökkentés és újrafelhasználás szemléletformálásában rejlett.

A programsorozat november 26-án, csütörtökön délután a "Hulladék...csökkentés...klímaváltozás" című előadással zárult , ahol tényeket és összefüggéseket hallhattak a résztvevők a hulladékok és a klímaváltozás problémakörével kapcsolatban. Az előadás megoldási lehetőségek felvázolásával és jó példákkal ösztönözte a hallgatókat a tenni akarásra.

A Benedek Elek Pedagógiai Karon az Európai Hulladékcsökkentési Héten az előadások és a hulladék-újrahasznosító kézműves programok mellett az aulában található kivetítőn egy felhívó jellegű, hulladékcsökkentést sürgető és aktív tevékenységre serkentő képösszeállítás is bemutatására került „Tehetsz róla – Tegyél érte" címmel. A diasor folyamatos vetítésének is az volt a szerepe, hogy felhívja a látogatók, dolgozók, és a hallgatók a figyelmét a hulladékcsökkentés szükségességére, elrettentő példákat bemutatva és megoldásokat, lehetőségeket felkínálva a fenntartható életmód elősegítése érdekében.

A NymE Benedek Elek Pedagógiai Karon sikeresen lezajlott szemléletformáló, környezettudatosságra nevelő Hulladékcsökkentési Hét programjain összesen 150 hallgató vett részt.

Dr. Hartl Éva

Fenti kép: Fémdobozok újrahasznosítása
Lenti kép: Kávékapszulákból angyalok készülnek Dr. Molnár Katalin irányításával

TARTALOM

KRÓNIKA:

„A jövő a tehetségekkel épül..." 4

BPK-s siker az országos mesemondó versenyen 4

Eleven magyar szellemi örökség Gödöllőn 5

10 éves a Területfejlesztési Szabadegyetem 6

Apáczai Agora Talentum Műhely a tudományért és a tehetségért 7

Szép magyar beszéd verseny a BPK-n 8

Építészinzávió az AMI-ban 8

Jöttünk, láttunk, lőttünk, kísérleteztünk! 9

Hallgatói projekthét az „Erdő és klíma viszonyának" oktatásáról 10

Alumni klub a KTK-n 11

Gazdálkodj okosan a a KTK-n 12

Mosonmagyaróvári gazdászok sikere 12

44 szív, 88 láb – Néptánc-elemek élmény alapú bemutatása 12

Benedek Elek mesenapot tartottunk 12

Nagy sikere volt a német FOM-mal közösen megrendezett nyári egyetemnek 13

A Nyugat-magyarországi Egyetemen járt Colleen Bell 13

Pénzügyes hét a KTK-n – két korosztálynak 14

Vitéz Hábel György háborús emlékei – 20. rész 16

Nyaram az Amerikai Egyesült Államokban 17

Amizoom 20

DesignHét az AMI-ban 21

KÖNYVAJÁNLÓ:

Önámítók 21

INTERJÚ:

Beszélgetés Dr. Gribovszki Zoltánnal, egyetemünk legfiatalabb professzorával 18

Új szemeszter, új helyszín, új képzés 22

Egy hullámhosszon a várossal 23

Emlékülés a 250 éves Matematikai Intézetben 24

SPORT:

Akikre büszkék vagyunk... 26

BORÍTÓ:

Selmeci diákhagyományok és a Busó örökség 1

Hulladékcsökkentési hét a Benedek Elek Karon 2

Újra Sopron – Miskolc 27

Reflexiók 2015 28

Vivat Academia
A Nyugat-magyarországi Egyetem lapja

Benedek Elek Pedagógiai Kar - Sopron,
Berzsenyi Dániel Pedagógiai Kar - Szombathely
Erdőmérnöki Kar - Sopron,
Közgazdaságtudományi Kar - Sopron,
Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Kar - Sopron
Természettudományi és Műszaki Kar - Szombathely

XIV. évfolyam,
2016. 1. szám

Főszerkesztő: Bucsy Gyöngyvér bucsy.gyongyver@nyme.hu
Olvasószerkesztő: Tóth Péter
A szerkesztőbizottság tagjai:
Prof. Dr. Albert Levente, lalbert@emk.nyme.hu (EMK)
Kállay Balázs, kallay@ktk.nyme.hu (KTK)
Dr. Molnár László, laszlo.molnar@skk.nyme.hu (SKK)
Románné Roxer Valéria, roxer.valeria@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Tóth Gábor, tgabor@ttk.nyme.hu (TTK)
Dr. Velics Gabriella, velicsg@btk.nyme.hu (BDPK)

A szerkesztőség címe: 9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Tel.: 99/518-683
e-mail: bucsy.gyongyver@nyme.hu

Kiadja: Nyugat-magyarországi Egyetem
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Felelős kiadó: Prof. Dr. Faragó Sándor rektor

Címlapfotó: Erdőmérnöki Kar
Design: Szarka Judit Gabriella és Szarka Zsófia Adrienn
Nyomás: Lővér-Print Nyomdaipari Kft., Sopron
ISSN 1589-8091
Példányszám: 250 db
Terjeszti a Nyugat-magyarországi Egyetem

„A JÖVŐ A TEHETSÉGEKKEL ÉPÜL...”

Tehetségfejlesztési Konferencia az Apáczai Karon*

A Magyar Tehetséggondozó Társaság 26. Országos Konferenciáját szeptember 18–19-én az Apáczai Csere János Karon tartotta, melyen intézményünk a Győr-Moson-Sopron Megyei Pedagógiai Szakszolgálattal társszervezőként is együttműködött.

A konferencián megjelenteket Havasréti Béláné mesterpedagógus, a Talentum Műhely tehetségfejlesztési koordinátora köszöntötte, akinek kiemelt szerepe és odaadása méltán hozzájárult a Győri Tehetségnap megvalósulásához.

A konferencia fővédnöke Blazovicsné Varga Mariann, a KLIK győri Tankerület igazgatója volt, aki örömmel üdvözölte a tudományos tanácskozás győri megvalósulását, s egyértelműsítette, hogy a szakmai párbeszéd nem csupán a térség, hanem az ország régióinak tehetségfejlesztési kihívásaira is igyekszik a válaszokat megtalálni.

Dr. Kiss László, az Emberi Erőforrások Minisztériumának Köznevelés-esélyegyenlőségi Osztály referense a szakszolgálatok jelenének, s perspektíváinak gócpontjait igyekezett megragadni a korábbi időszakok adatainak, történéseinek tükrében.

Dr. Szabó Péter, az Apáczai Csere János Kar dékánja „Sakk az Élet szimulátora” címmel e nagy múltú stratégiai és logikai játék historiográfiai aspektusainak bemutatását követően a sakk-pedagógia elméleti és gyakorlati vonatkozásait, képzési aspektusait is feltárta. Érdekes és előremutató, számos fontos üzenetet hordozó előadása keretében hangsúlyozta a tehetséggondozás területének meghatározottságát a nevelés-oktatás valóságában. Ugyanakkor előadásában egyértelműsítette, hogy Karunk a továbbiakban is kiemelt feladatnak tekinti a talentumok fejlesztését.

A plenáris előadások sorának nemzetközi aspektusát erősítette Prof. F. J. Mönks, az European Council for High Ability örökös elnöke, aki a világ országainak tehetséggondozását járta körül megszólalásában.

Míg Dr. Balogh László, a Magyar Tehetséggondozó Társaság elnöke a Magyar Tehetséggondozó Társaság szakmai értékeit helyezte górcső alá, addig Dr. Polonkai Mária a MTT alelnöke a gazdagító programok, programpárok tapasztalatait egyértelműsítette.

A térségi tehetséggondozás legfontosabb eredményei álltak középpontban Horváth Péter előadásában, aki a Révai Gimnázium és az Arany János Program szerepét ragadta meg a tehetséggondozásban.

A konferencia meghatározó tartalmi vonatkozásait jelentette a gazdasági-financiális feltételrendszer bemutatása, amelyet Bajor Péter, a Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége ügyvezető elnöke vázolt fel. Előadásában számba vette a Tehetséghidak Program eredményeit, illetve kitért a pályázati lehetőségek perspektíváira is.

A plenáris előadások sorát Kara Zsuzsa balett-táncos visszaemlékezése zárta, mely során bemutatta művésszé válásának, illetve pályaprofesszionalizációjának legmeghatározóbb állomásait. Számos üzenetet hordozott a konferencia résztvevőinek számára a Mester és tanítvány kapcsolatrendszerének sokoldalú bemutatása; a humanitás, a kitartás, s nem utolsósorban az odaadó feladatvégzés, a szorgalom gyümölcsöt hozó eredményesség autentikus megjelenítése.

A szimpózium felemelő és nagy érdeklődést hordozó műsorszámait jelentették a fiatal tehetségek fellépései.

A konferencia második napját a szekcióülések tették teljessé, keresve a választ olyan kihívásokra, mint a pedagógiai szakszolgálatok vezetői feladatai; a pszichológusok szerepe a tehetséggondozásban, SNI-s, BTMN-es tanulók tehetséggondozása; a Talentum Műhely, kiválóan akkreditált Tehetségpont szerepe Győr közéletében és a térségben; az általános iskolai matematikai tehetséggondozás problémaköre. A szakmai délelőttön bemutatásra került a Pressley Ridge Alapítvány programja szerint működő, hátrányos helyzetű fiatalokkal foglalkozó győri Kossuth Lajos Általános Iskola komplex személyiségfejlesztő programja is, s annak hatása a tehetséggondozásban. A résztvevők továbbá számba vették a felsőoktatás tehetséggondozásának aktuális kérdéseit is, az intézmények és a Kárpát-medencei Tehetségtanácsok vonatkozásában, mely utóbbi szekciónak a Széchenyi István Egyetem adott otthont.

A tudományos tanácskozás, illetve a szekciók zárásakor is megfogalmazódott az a konklúzió, miszerint a tehetséggondozás jövőképének formálása, szakmai fejlesztése megtermékenyítően hat az ország kulturális-tudományos fejlődésére, s a talentumokban rejlő képességcsírák kiaknázása a hiteles és eredményes jövő záloga lehet.

Dr. Gróz Andrea
NYME AK

** Az Apáczai Csere János Kar 2015. december 31-től kivált a Nyugat-magyarországi Egyetem kötelékéből.*

BPK-S SIKER AZ ORSZÁGOS MESEMONDÓ VERSENYEN

Eszli Blanka II. évfolyam óvodapedagógus hallgató a NÉPEK MESÉI országos mesemondó versenyen III. helyezést ért el Budapesten 2015. november 19-én.

Hazánkban a felsőoktatási intézményekben tanuló hallgatók számára ezt a rangos eseményt már nyolcadik alkalommal rendezték meg. A tavalyihoz hasonlóan idén is a házigazda az ELTE Tanító- és Óvóképző Kara volt. A 21 versenyző közül többen felvidéki és székely mese elmondására vállalkoztak, igyekezve természetesen visszaadni a nyelvjárási sajátosságokat. Eszli Blanka, aki a 19-es sorszámot húzta, Benedek Elek A csillagszemű juhász című meséjét adta elő. A szakértőkből álló zsűri méltatta Blanka szemléltető, beleélő előadásmódját, és külön kiemelte személyes kisugárzását, amellyel ezt a klasszikus magyar népmesét meg tudta idézni. Eszli Blanka felkészítő tanára Dr. Molnár Csilla egyetemi docens volt.

NYME BPK

ELEVEN MAGYAR SZELLEMI ÖRÖKSÉG GÖDÖLLŐN

A Szellemi Kulturális Örökség közösségeinek találkozóján a Selmeci Diákhagyományok képviseletében

Nagyszabású, mégis családias hangulatú találkozón vettünk részt a Szellemi Kulturális Örökségek Nemzeti Jegyzékén szereplő közösségek képviselőivel szeptember 19-én, szombaton és 20-án, vasárnap. A vadásznappal egybekötött Kulturális Örökség Nap programját a szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeumban működő Szellemi Kulturális Örökség Igazgatósága szervezte. A patinás gödöllői Grassalkovich-kastély és annak parkja adott otthont a rendezvénynek.

Valétaelnökök és hímzőasszonyok

Izgalommal teli várakozással vágtunk neki a hétvégének barátaimmal, akikkel a Selmeci Diákhagyományokat képviseltük, mely 2014-ben került fel az örökséglista elemeinek sorába. Sopron és Miskolc egyetemének hagyományőrző diákszervezetei vezetőiket delegálták a találkozóra.

A rendezvényen bemutatkoztak egymásnak és az érdeklődőknek a kulturális örökségek gyakorlói, továbbá az idei évben listára került Kékfestés- és a Rábavidéki rönkhúzás hagyományőrzői. A Debreceni betlehemes találkozók hagyományátörökítési gyakorlata a jó gyakorlatok regiszterébe került. Nekik ezúton gratulálunk. Fontosnak tartom az ilyen találkozók lehetőségét, ahol a különböző népi iparművészeti tevékenységek, népszokások nem egy „múzeumlátogatás" múltidézésének nosztalgikus hangulatát keltik a látogatóban. Az érdeklődők ugyanis ezeken az összejöveteleken megtapasztalhatják, hogy a turbulens hétköznapokban igen is van helye a tradíció szerinti létnek, hogy az örökségüket a hétköznapokban is gyakorló – a képviselt szellemiség szerint élő – emberek hitelessége jelenti a különbséget az egyes hagyományok feleleventése és azok aktív megélése között.

Néptáncegyüttesek gyönyörű népviseletekben követték egymást a színpadon, míg az iparművészek standjaikon mutatták be, hogyan is készülnek a tarka virágú hímzések, az aprólékosan varrt csipkék, vagy éppen a művészi igényességgel gyékényből szőtt dísztárgyak és fazekas remekek. Nagy örömmel fogadtuk a kalocsai népi iparművész hölgyek ajándékát, egy gyönyörű népi motívumokkal pingált festményt, melyet Farkasné Rideg Teréz készített és adott át a tradíciók képviselői közötti barátság jegyében. Albert Attila, magyarszombatfai fazekasmester korsót készített és ajánlott fel részünkre, amit szintén nagy örömmel fogadtunk.

Felvetődhet a kérdés, hogyan illeszkedhet a diáktradíció a klasszikus értelemben vett népi iparművészet, vagy éppen a halászmesterség és a többi – az örökséglistán szereplő – hagyományőrző tevékenység sorába. Úgy hiszem, hogy az egymással össze nem hasonlítható, hazánk minden szegletéből érkezett kulturális elemet és Selmec szellemiségét az elemi tartalom felett álló identitástudat közösségépítő ereje köti össze.

Selmeci tradíciók! Mit is lát ebből az, aki először találkozik vele? A felszínt, az egyszerű külsőségeket. Látja az ódivatú egyenruhát, rajta a megannyi különféle folt szimbólumainak gyakran túlburjánzó kavalkádját. Hallhatja a kis kocsmákból vagy a szakestélyekről kiszűrődő vidám nótaszót, láthatja a nótázva búcsúzó fáklyás menetet a valétálás, vagyis a ballagás ünnepén. Diákhagyományaink bemutatása nagyon nehéz feladat, hiszen több év egymást követő rendezvénysorozata éppúgy szerves része a tradíciónak, mint a tárgyiasult elemek. Utóbbiak közül egyetemi kiadványokkal, díszkorsókkal, valétaszalagokkal, illetve a balekkeresztelés eszközeivel szerettünk volna betekintést nyújtani az érdeklődők számára örökségünk formálta egyetemi létünk csodálatos világába. Felcsendülő nótáinkat nagy örömmel fogadta az érdeklődő hallgatóság, sőt az élő nótakincs néhányakat a meghatottságig megérintett.

A selmeci örökség büszkén vállalt jelképei mögött meghúzódó tartalom nem más, mint a letűnt kor diákközösségének örökérvényű üzenete. A feltétel nélküli barátság, egymás tisztelete, az Alma mater és a magyar haza iránti elkötelezettség. Ezek páratlan értéket képviselnek érdekektől vezérelt, digitalizálódó világunkban.

Igazán különleges érzés megtapasztalni, hogy ki-ki milyen büszkeséggel és örömmel mutatja meg mindazt a szellemi tőkét, amit nemzedékek hosszú sora hagyott neki örökül. Megkapó élmény volt végiglátogatni a kiállítókat, iparművészeket, hagyományőrzőket, érezni a sokszínűségében lüktető, eleven kultúra jelenlétét. Ezek a – tradícióikat ma is gyakorló – „műhelyek" az egyre inkább elidegenedő világunkban az időtálló, élő magyar szellemi örökséget jelentik. Joggal lehetünk büszkék mindnyájukra. Jó szerencsét!

Bende Attila a. Professzor
erdész valétaelnök

10 ÉVES A TERÜLETFEJLESZTÉSI SZABADEGYETEM

2015 októberében jubileumot ünnepelt a Közgazdaságtudományi Kar: 10 éves lett a Nemzetközi és Regionális Gazdaságtani Intézet és a Magyar Regionális Tudományi Társaság által közösen szervezett szakmai, főként regionális gazdaságfejlesztési és területi politikai kérdéseket boncolgató rendezvénysorozat, a Területfejlesztési Szabadegyetem.

Területfejlesztési Szabadegyetem 2015

A Területfejlesztési Szabadegyetem 10 éve folyamatosan jelen van a Közgazdaságtudományi Kar rendezvényeinek palettáján. A szakmai és tudományos műhelyként induló kezdeményezés immár a kar hallgatói, az egyetem oktatói, valamint a város és térségének gazdasági és területfejlesztésben jártas szereplőinek körében egyaránt ismert és látogatott. Büszkén állítható, hogy a Szabadegyetem a Magyar Regionális Tudományi Társaság kiemelt rendezvényévé vált, ezen kívül a szervezők számíthatnak a hazai regionális tudományi és szakmai élet támogatására. Az elmúlt húsz szemeszterben számos neves hazai és külföldi személy vett részt a szabadegyetemi előadásokon és kerekasztal-beszélgetéseken; a tudományos élet élenjárói mellett gazdasági szakemberek, helyi és országosan ismert politikusok, valamint több civil szervezet képviselői is jártak a soproni rendezvényeken. Több ízben is vendégeink között köszönthettük a város életének prominens gazdasági szereplőit, a térség polgármestereit, valamint számos területfejlesztési szakembert és (ön)kormányzati képviselőt is.

A rendezvénysorozat 2006 márciusában indult a Soproni Regionális Tudományi Műhely és a Nyugat-dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökség közös elhatározásából. A kezdeményezők azzal a céllal hívták életre az eseményt, hogy lehetőség adódjon Sopron és térsége, továbbá a nyugat-dunántúli régió területi fejlődésének, illetve a hazai és az európai területi (regionális) politika eszköz- és intézményrendszerének, valamint eredményeinek megvitatására, mindvégig szem előtt tartva a hazai decentralizációs törekvéseket, s közvetítve ezeket az egyetemi hallgatóság, valamint a város és térsége irányába. Egy olyan fórumot sikerült létrehozni, amely lehetőséget teremtett és teremt a térséget érintő gazdaságfejlesztési kérdések felkutatására és feltárására, a társadalomban lejátszódó, néha elszomorító folyamatokról, a kultúráról és a társadalmi felelősségről való együttes gondolkozásra, illetve az egyetemi hallgatóság számára érdekes autentikus személyiségek és sikerprojektek bemutatására.

Az első öt évben a Területfejlesztési Szabadegyetem fő célcsoportja és közönsége a Régiógazdaságtan főszakirányos hallgatóság volt. Ennek köszönhetően az egyes előadások témakörei kapcsolódtak a szakirányos tematika által lefedett szakterületekhez; a gazdaságfejlesztés és a regionális fejlesztéspolitika mellett nagy hangsúlyt kapott a vidékfejlesztés, a turizmus és a regionális marketing. A rendezvény továbbá lehetőséget adott a kimagasló diplomamunkát készítő szakirányos hallgatóknak a szakma előtti bemutatkozásra; a „diplomadíjasok" a tavaszi szemeszterek utolsó előadásai során, ünnepélyes keretek között számolhattak be diplomamunkájuk főbb eredményeiről. A szervezők ezzel példát kívántak állítani a többi diáknak, illetve szerettek volna hozzájárulni a végzősök elhelyezkedési esélyeinek növeléséhez. A diplomadíjas hallgatók közül többen választották a tudományos pályát, avagy a területfejlesztési szakmában helyezkedtek el. Bár a Régiógazdaságtan szakirány megszűnt a képzési rendszer átalakításának következtében, a közgazdászhallgatók továbbra is nagy számban képviseltetik magukat a szabadegyetemi estéken.

A felerősödő regionalizmusnak köszönthetően a szemeszterek témái között hangsúlyosabban jelentek meg a nagyobb léptékű, országos kérdéseket érintő fejlesztéspolitikai és területi tervezési vonatkozású témák. A hazai regionális tudományi élet kiemelkedő alakjai közül sokan fordultak meg a Területfejlesztési Szabadegyetem katedráján; Prof. Dr. Horváth Gyula, a Magyar Regionális Tudományi Társaság egykori elnöke, az MTA Regionális Tudományi Bizottságának jelenlegi elnöke, Prof. Dr. Pálné Kovács Ilona, az MTA levelező tagja, a Közgazdaság és Regionális Tudományi Kutatóközpont, Regionális Kutatások Intézete jelenlegi igazgatója, Prof. Dr. Rechnitzer János, a Magyar Regionális Tudományi Társaság jelenlegi elnöke, valamint Prof. Dr. Lengyel Imre, a Szegedi Tudományegyetem professzora.

A területfejlesztés gyakorlatiasabb oldaláról érkező előadók közül kiemelendő Győrffy Gábor, a Nyugat-dunántúli Regionális Fejlesztési Ügynökség hajdani ügyvezetője, Bajnai Gordon, egykori területfejlesztésért felelős miniszter, valamint parlamenti képviselőként tett látogatást Pelczné Dr. Gáll Ildikó és Dr. Baráth Etele, egykori európai ügyekért felelős tárca nélküli miniszter. A Szabadegyetem vendége volt továbbá Luc van den Brande, az EU Régiók Bizottságának egykori elnöke, valamint Franz Schausberger, az Európai Régiók Intézetének igazgatója.

A versenyképesség, a regionális gazdaságfejlesztés és innovációs hálózatok kérdéskörök mellett teret kapott a városfejlesztés, valamint a kultúra térségfejlesztő szerepe is. A témakörök neves képviselői közül meg kell említeni Dr. Lukovich Tamást, a Magyar Urbanisztikai Társaság egykori alelnökét, Ráday Mihály Kossuth-díjas városvédőt, továbbá Geszti Pétert, Müller Péter Sziámit és Lobenwein Norbertet, akik színes élményvilágba kalauzolták a hallgatóságot.

2010 tavaszán indult útjára a „Bemutatkoznak a Kárpát-medence régiói" sorozat, amelynek keretében a szervezők minden szemeszterben egy alkalmat valamely határon túli – főként magyarlakta térség – bemutatkozásának szenteltek. Az egyes eseményeken az előadásokat népművészeti- és fotókiállítások, néptáncbemutatók és ételkóstolók színesítették. A vendégek között a határon túli magyarság kiemelkedő alakjaival találkozhatott a hallgatóság, a Vajdaságból például Pász-

tor István miniszterelnök-helyettessel, a Felvidékről Duray Miklóssal, a Magyar Koalíció Pártjának alelnökével, a Kárpátaljáról Dr. Orosz Ildikóval, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola elnök-asszonyával, de számos vendég érkezett a Muravidékről, Burgenlandból, Székelyföldről, Partiumból, Kolozsvárról, Kassa és Kelet-Szlovákia térségéből is.

A jubileumi évforduló alkalmából a Közgazdaságtudományi Kar a Magyar Regionális Tudományi Társasággal közösen ünnepi konferenciát szervezett 2015. október 8–9-én Sopronban a Pannónia Hotelben. Az „Otthon a Kárpát-medencében" elnevezésű konferencia célja, hogy lehetőség adódjon a regionális és a kohéziós politika helyzetének, főbb eredményeinek megvitatására (a Kárpát-medence régióinak vonatkozásában), valamint, hogy ajánlások fogalmazódjanak meg a területi politika jövőbeni súlypontjai számára. A rendezvénnyel kapcsolatos információkról bővebben a http://tfsze.ktk.nyme.hu honlapon olvashatnak.

Az évforduló nemcsak az ünneplésre, hanem a jövőbe való tekintésre is kiváló alkalmat biztosított. A 20. szemesztert taposván alaposan el kell elmélkedni azon, hogy mi a régiók és a területfejlesztés szerepe, milyen lehetőségeket kínál a területfejlesztés szemlélete, eszköz- és intézményrendszere egy olyan időszakban, amikor úgy tűnik, hogy a fejlesztéspolitika elfordult a regionális gondolkodástól, a regionális gazdasági képzések szerepe pedig háttérbe szorult a felsőoktatásban. A Szabadegyetem szervezői töretlen lelkesedéssel dolgoznak azon, hogy a kezdetekkor maguk elé tűzött cél mentén az eseménysorozat a helyi és regionális gazdaságfejlesztés, a területfejlesztés, valamint a város- és vidékfejlesztés aktuális kérdéseit feltáró, bemutató és közvetítő, tudományos igényű fórum maradjon a jövőben is.

Bertalan Laura
NYME KTK

NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM APÁCZAI CSERE JÁNOS KAR APÁCZAI AGORA – TALENTUM MŰHELY A TUDOMÁNYÉRT ÉS TEHETSÉGÉRT*

2015. szeptember 30-án – negyedik alkalommal – került megrendezésre az Apáczai Agora Talentum Műhely a tudományért és a tehetségért rendezvényünk azzal a céllal, hogy Győr polgárai és a város fiataljai is átfogóbb, árnyaltabb képet kaphassanak az Apáczai Kar tevékenységéről, a felsőoktatásban betöltött szerepéről.

A korábbi évek sikeres rendezvényeire alapozva az Agora programjainak kialakítása során most is arra törekedtünk, hogy továbbra is teret adjunk a Karon folyó élet jellegzetességeinek bemutatására.

Hallgatónk és az oktató kollégák aktív részvételével változatos, és igényes, szórakoztató programokkal, interaktív játékokkal vártuk az érdeklődőket a Belvárosban felállított szabadtéri színpadon és kiállítási standokon. A délutánra szervezett Nagy parti keretében Sinka Brigitta sakkmester, világrekorder adott szimultánt 30 asztalon.

Tehát, a „falakon kívül is" bemutatásra került mind az az érték, amit e nagy múltú intézményünk képvisel. A tematika összeállítása kiválóan reprezentálta Karunk képzési tevékenységét, az alkotó fiatalok törekvéseit. Olyan izgalmas produkciók, előadások kerültek középpontba, amelyek figyelemfelkeltőek, látványosak voltak és elnyerték a közönség tetszését. Győr városában több mint 15 ezer diák tanul, ennek majdnem a fele valamilyen középiskolában. A tervezett programmal elsősorban őket kívántuk megszólítani, de fontosnak tartottuk azt is, hogy a város polgárai is bekapcsolódhassanak az Agora programjaiba.

A kari összefogásnak köszönhetően az egész napos esemény jó hangulatban telt, nagy érdeklődés és látogatottság mellett sikeresen megvalósult. Jó volt látni, hogy a szabadtéri színpadi programokban bemutatkozó hallgatók és oktató kollégák új oldalukról mutatták meg speciális tehetségüket, inspirációt és élményt adva a közönségnek. Elmondhatjuk, hogy az Apáczai Agorának sikerült ismételten élményt adó, közösségformáló módon ráirányítani a figyelmet a Karon zajló színvonalas tudományos és kulturális életre.

Csurák Erzsébet
Apáczai Karrier Iroda,
irodavezető

** Az Apáczai Csere János Kar 2015. december 31-től kivált a Nyugat-magyarországi Egyetem kötelékéből.*

SZÉP MAGYAR BESZÉD VERSENY A BENEDEK ELEK PEDAGÓGIAI KARON

A Magyar Nyelvi és Irodalmi Tanszék szervezésében 2015. november 18-án tartották meg a Szép magyar beszéd versenyt. Mindezzel szándékunk, hogy ösztönözzük a résztvevőket a kifejező beszéd iránti elkötelezettségre.

A verseny megnyitójában idéztük Kosztolányi Dezsőt, amint a magyar nyelvről gondolkodó egyik írásában felteszi a kérdést:

„Vajon meg lehet-e vádolni az új nemzedéket, hogy nem szereti a nyelvét? Nekem az az érzésem, hogy a magyar szó igazi zarándokai és imádói ma élnek. Valaha – a nyelvújítás korában – a vidékről minden hónapban bizottságok érkeztek a fővárosba postakocsin és ekhós szekéren, hogy összeírják az új szókat, s aztán levigyék a városokba és a falukba, vásárfiául. Ez az áhítat kora volt. A magyar szóból később harci trombitát és kardot kovácsoltak. A mai nemzedék a nyelvet már magáért a nyelvért szereti. Szavait boldogan rakosgatja egymás mellé, mint a játékszereket, gyönyörködik bennük, megrészegedik egy mondat muzsikáján, csodálkozik egy szó dalán. (...) Minden betűnek zenei értéke van."

A versenyen való megmérettetésre 11 hallgatónk vállalkozott, kilenc óvodapedagógia és két kommunikáció és média szakos hallgató. Szabadon választott szövegüket többnyire a 20. századi magyar irodalom klasszikusainak (Kosztolányi Dezső, Benedek Elek, Márai Sándor, Örkény István, Hamvas Béla) a műveiből választották.

Ebben az évben a kötelező szöveg Lükő Gábor A magyar időszemlélet című írásából való részlet volt.

A zsűri tagjai Pataki András a Soproni Petőfi Színház igazgató-főrendezője, Dr. Molnár Csilla NymE BPK egyetemi docens, tanszékvezető és Frang Gizella NymE BPK tanársegéd voltak.

A verseny értékelésekor Pataki András igazgató-főrendező kiemelte, hogy a szövegek elmondásakor érződött, hogy a hallgatók igyekeztek saját alkatukat, irodalmi jártasságukat beépíteni a megszólaltatásba. Az előadónak ugyanis szükséges megfelelő tartalmi, nyelvi elemzéssel először önmagán átszűrni a művet, hogy megérthesse felépítését, stílusát. Mindennek megvalósulása után tudja csak a szöveg írásképét a hallgató számára hangzó formára átalakítani, értelmezhetővé tenni.

A zsűri pontjai alapján:

I. helyezett: Kondics Petra III. évfolyam Német nemzetiségi Óvodapedagógia szak

II. helyezett: Kiss Annamária I. évfolyam Óvodapedagógia szak

III. helyezett: Horváth-Bors Luca II. évfolyam Német nemzetiségi Óvodapedagógia szak

Az első három helyezett oklevélben és könyvjutalomban részesült, illetve Pataki András igazgató úr minden résztvevőt meghívott a Soproni Petőfi Színház egy 2016 januári előadására. A 2016 tavaszán megrendezett országos versenyen karunkat Kondics Petra fogja képviselni.

A verseny sajátos hangulatához hozzájárult, hogy egy felsőoktatásban is jártas színházi szakember is részt vett a zsűri munkájában.

Dr. Molnár Csilla
NYME BPK

ÉPÍTÉSZINVÁZIÓ AZ AMI-BAN

Az idei ősszel is folytatódik az NYME Simonyi Károly Kar Alkalmazott Művészeti Intézetének Építészinvázió című rendezvénysorozata hétfő esténként a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal Kolostor utcai székházában. Az idei évad első előadója Cságoly Ferenc, Ybl-díjas és Kossuth-díjas építész volt szeptember 28-án. Az ősz során a további vendégek: Getto Tamás, a 3h építésziroda, valamint egy volt AMI-s hallgató, Káldos András lesznek.

A renedezvénysorozat számos sikeres eseményt tudhat maga mögött, hiszen körvonalai még 2011-ben fogalmazódtak meg, és rövidesen, a kitartó szervezőmunka és az egymást sorra követő vendégek emlékezetes előadásai nyomán az AMI tervezőművész hallgatói és a környékbeli építészek is szívesen látogatták a hangulatos óvárosi színhelyet. Az Építészinvázió projektje egyben jó példája az egymást váltó hallgatói nemzedékek együttműködésének, hiszen akik kezdetben szervezték, azok időközben végzett belsőépítészként már dolgoznak, és mint ahogy Káldos András példája mutatja, nem is olyan hosszú idő elteltével maguk is a rendezvénysorozat meghívott vendégei között lehetnek.

Márfai Molnár László
NYME SKK AMI

JÖTTÜNK, LÁTTUNK, LŐTTÜNK, KÍSÉRLETEZTÜNK!

Jubilált a Kutatók Éjszakája a SEK-en

Az évről évre megrendezett rendezvénysorozat igencsak népszerű, ennek bizonyítéka, hogy idén több mint 2000 látogató töltötte meg az épület folyosóit és termeit. Aki szerette volna végigjárni a programokat, nem sok esélye volt rá, hiszen 42 programmal készültek a rendezők. Mint minden évben, így most is előadásokat lehetett látogatni valamint előzetes regisztrációt igénylő és nem igénylő programokat is.

Nagy népszerűségnek örvendtek a duális gépészmérnök képzés és a partnercégeik bemutatói. Olyan látványos eszközöket és ötletes feladatokat hoztak magukkal, hogy a leendő hallgatókat csak nagyon nehezen lehetett elmozdítani a standok mellől. Hasonlóan keresett program volt az idén először megrendezett Science Fair vetélkedő, ahol középiskolások és néhány egyetemista mérhették össze tudásukat, mutathatták be kutatásaikat. Mindenki poszterrel és látványos kísérletekkel „felszerelkezve" érkezett, hogy bemutathassa azt a közönségnek, valamint a zsűrinek. A Nagy Lajos Gimnázium diákjai nyerték el az első helyezést, de a többi iskola is jól szerepelt a megmérettetésen. Nem csak a zsűri, de közönség is beleszólhatott a verseny menetébe, hiszen a nap végén közönségdíj is kiosztásra került. Az eredményhirdetés előtti órákban, látványos kísérleteket tekinthettek meg az érdeklődők, folyékony nitrogénnel. Főként a vetélkedőnek köszönhetően, ebben az évben kétszer annyi középiskolás látogatta meg a rendezvényt, mint amennyi az előző években megszokott volt.

Különlegességnek számított az A épület folyosóján megrendezett oktatástechnikai kiállítás, ahol a tanulók kicsit visszarepülhettek az időben és megismerkedhettek azokkal az eszközökkel, amikkel még a szüleik, nagyszüleik tanulását segítették az iskolában. Külön ki kell emelni az általános iskolások kedvencét, az Öveges- kísérleteket.

A C épületben is folyamatosan zajlottak az előadások és a kísérletek. A matematika szerelmesei sem maradtak program nélkül, hiszen lehetőségük volt játékos matematikai feladatokkal küzdeni nyeremény csokoládéért, de előadást is hallgathattak, matematikai paradoxonok témában. Azoknak sem kellett unatkozni, akiket inkább a földrajz vonz. Érdekes előadásokat láthattak például a klímaváltozásról, vulkánkitörésről, betekinthettek Almássy László életébe, de fontos információkat tudhattak meg a frontérzékenységről, sőt, később akár egy frontérzékenységi tesztet is kitölthettek. A digitális planetárium pedig az égbolt csodái közé engedett betekintést kicsiknek és nagyobbaknak egyaránt.

fotók: Offenmüller Ramóna és Csuk Csaba

A C épület harmadik emeletén a biológusok várták színes ötletekkel az érdeklődőket. Minden évben nagy népszerűségnek örvendenek azok a lehetőségek, ahol a látogatókat is bevonják a kísérletek végzésébe. Ilyen volt idén az Éjszakai játék kémcsövekben elnevezésű program, ami minden órában megtöltötte a termet. A gyerekeknek lehetőségük nyílt arra is, hogy közelebbről is megismerkedjenek a mikroszkóp használatával. Láthattak növényeket és gombákat is mikroszkóp alatt, de a szövetek és sejtek működéséről is tanulhattak hisztológiai metszetek segítségével. Megismerkedhettek az elektronmikroszkóp működésével is. A baktériumok is szerephez jutottak idén, a Hétköznapi társaink a mikróbák című program keretében. A látványos kísérletek nagy részét a látogatók is elvégezhették, valamint információt szerezhettek a táptalajok öntéséről és a steril munka kritériumairól is. A kicsik fintorogva szaglászták a táptalaj főzéséhez szükséges hozzávalókat, a nagyobbak pedig az oltókacs használatát ismerhették meg.

Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk, így az udvarra tervezett programokat az A épület aulájába kellett „behozni". Itt ki lehetett próbálni a szappanfőzést, számos dolgot lehetett megtudni a fénycsapdázásról és a rovarok életéről. Kicsik és nagyok együtt izgulhattak az Ami belefér programon, ahol láthattak elefántfogkrémet, megnézhették hogyan lesz „a vízből bor, a borból víz, majd vízből sör". Akik inkább a csendesebb, nyugodtabb feladatokért vannak oda bátran kipróbálhatták magukat növényhatározásban, de a kőzet és őslénytani bemutatót is meglátogathatták.

A Kutatók éjszakáját minden évben nagy várakozás és még nagyobb készülődés előzi meg. Több héten át tart a szervezés és más munkálatok, hiszen a kísérleteket többször is ki kell próbálni, hogy az adott napon minden tökéletesen süljön el. Amikor azonban a programok elkezdődnek, és az első „Miért?", „Mi ez?", „Hogyan?" kérdéseket teszi fel a közönség, mindannyian biztosak leszünk benne, hogy megérte a sok munkát és jövőre ugyanitt, ugyanekkor találkozunk.

Keszei Fruzsina és Schmidthoffer Ildikó

HALLGATÓI PROJEKTHÉT AZ „ERDŐ ÉS KLÍMA VISZONYÁNAK" OKTATÁSÁRÓL

A Nyugat-magyarországi Egyetem „Klímahatás – az éghajlatváltozás hatásainak komplex vizsgálata, Nemzetközi K+F pályázatok előkészítése a Nyugat-magyarországi Egyetemen (TÁMOP-4.2.2.D-15/1/konv-2015-0023) projektjének részeként szeptember első hetében a Ravazdi Erdei Iskolában tartottuk az „Erdő és klíma viszonyának" oktatásáról szóló hallgatói projekthetet. A projekthét a Klímahatás pályázat Apáczai Kar által gondozott G1AK altémájának egyik központi eleme.*

Programunk célja a klímaváltozás témakörhöz kapcsolódóan pedagógus és erdőmérnök–hallgatók közös oktatása, tevékenykedtetése volt erdei iskolai tanulási környezetben. A projekthéthez kapcsolódó feladatokon keresztül a különböző szakterületek hallgatói esetében az együttműködésre, az egymástól tanulás elősegítésére törekedtünk. A műhelymunkák keretében olyan oktatási anyag összeállítása volt a cél, amely illeszkedik az OEE Erdészeti Erdei Iskolák által meghatározott erdőpedagógiai foglalkozások körébe, jelen esetben az „Erdő és klíma viszonya" nevet viselőbe.

A projekthéten 14 hallgató (erdőmérnök, tanító, gyógypedagógus, csecsemő- és kisgyermeknevelő) vett részt a Nyugat-magyarországi Egyetem három karáról, amely ideális létszámot jelentett a hatékony oktatáshoz, tevékenykedtetéshez.

Az első napi csapatépítést követően ismerkedtek meg a hallgatók az erdőpedagógia történetével, hazai elméletével és gyakorlatával, hogy érthetővé váljon, miként illeszkedik majd be az általuk kidolgozott oktatási anyag az erdőpedagógia rendszerébe. Az erdő és klíma témakör tartalmának elméleti meglapozását a rákövetkező napon valósítottuk meg dr. Jáger László intézetigazgató, egyetemi docens és dr. Stark Magdolna egyetemi docens által vezetett előadásokkal (Az erdő szerepe és a fahasználat a klímastabilitásban) segítségével, amit a harmadik napon egy terepgyakorlat tett teljessé, ezt Boros Attila erdészeti igazgató úr vezette a ravazdi erdőben. Lajtmann Csaba a Magyarországi Éghajlatvédelmi Szövetség elnökének foglakozása pedig a civil szektor oldaláról világította meg a témát ezzel segítve a sokoldalú megközelítést, valamint a különböző nézőpontok megismerését, megértését. Csütörtökön látogatást tettünk még a Pannonhalmi Főapátságban, ahol az apátság megtekintése mellett a klímavédelemhez kapcsolódóan Staudt Gábor műszaki igazgató vezetésével bepillantást nyertünk az apátság megújuló energiát használó rendszerébe (biomassza fűtőmű, napelemek és hőszivattyú). A bemutatás során láthatóvá vált, milyen előzetes tervezések, számítások és gépészeti megoldások szükségesek a gazdaságilag is hatékony, de a klímavédelmet is szolgáló beruházások megvalósításához. A záró napon az Apáczai Kar iskolakertjében 6. osztályos diákokkal közös foglakozás következett dr. Halbritter András dékánhelyettes vezetésével, aki a foglalkozás után bemutatta az iskolakerti programlehetőségeket, különös tekintettel az időjárás és klíma témakörhöz kapcsolódó tevékenységekre.

A napközbeni foglalkozásokat minden esetben esti műhelymunkák zárták, amelynek keretében a hallgatók feladata egy oktatási anyag összeállítása volt az „Erdő és klíma"témakörben. Az oktatási anyag elméleti hátterét Lampert Bálint tanársegéd foglalta össze hétfői és keddi előadásai keretében Az összeállított oktatási anyagban a hatékony erdei iskoláztatás azon szempontját emeltük a középpontba, mely az tanórai előkészítés – erdei iskolai gyakorlati foglalkozás – tanórai témazárás hármasába illeszkedik be. A hallgatók három csoportban (pedagógus és erdőmérnök hallgatók vegyesen) dolgoztak együtt, az utolsó napon pedig bemutatták egymásnak azokat az erdei iskolai programterveket, amelyek szerintük alkalmasak volnának a klímához kapcsolódó ismeretek oktatására.

Az ötnapos program érdekes tapasztalatokat nyújtott számunkra az erdőmérnök-pedagógus együttműködés lehetőségeiről, nehézségeiről és előnyeiről is. Távlati célunk mindenképp az, hogy a résztvevő hallgatók végzésük után az itt szerzett tudást a gyakorlatban is tudják alkalmazni a klíma témakör oktatása során.

Lampert Bálint tanársegéd
NYME AK

** Az Apáczai Csere János Kar 2015. december 31-től kivált a Nyugat-magyarországi Egyetem kötelékéből.*

ALUMNI KLUB A KTK-N

A Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara 2013 szeptemberében indította útjára az alumni (öregdiák) programot, abból a célból, hogy az aktív és a már végzett diákok kapcsolatba kerüljenek egymással, alkalmakat teremtsünk a kapcsolatépítéshez és segítsük a további kapcsolattartást a végzett hallgatók és az egyetem között.

Alumni bál a KTK-n

Immáron hét sikeres alumni portrén, két szakmai délutánon és két Közgazdász bálon vagyunk túl, mely rendezvényeken körülbelül ezer hallgatót és érdeklődőt láttunk vendégül. Az alumni portré délutánok lényege, hogy kényelmesen, karosszékben beszélgetve megismerjük egy-egy sikeres végzett diákunk munkáját, életét, mely beszélgetések során a hallgatóság tanácsokat kap a karrierépítéssel, életvezetéssel kapcsolatban, természetesen kiegészítve hangulatos egyetemi sztorikkal. A szakmai délutánok mindig egy konkrét téma köré szerveződnek, pl. ausztriai elhelyezkedési lehetőségek, nyelvtudás/tanulás, gyárlátogatás. Ilyenkor több egykori diákunk szakmai tapasztalatcseréje történik meg szimultán, szintén segítő szándékkal, karriertanácsokkal kiegészítve. Az elmúlt két Közgazdász bál is nagy sikerrel került megrendezésre a KTK Aulájában. Ezt a Valentin nap köré szervezzük, a nyitótánc, a tánczenekar, a tombola és a hajnalig tartó mulatság adott, azaz minden, ami egy jó hangulatú bálhoz kell.

Karunkon tehát folyamatosan megrendezésre kerülnek az alumni rendezvények és építjük az alumni rendszert is. Igyekszünk korszerű, mindenki igényeinek megfelelő, nyugat-európai színvonalú rendszert létrehozni, melynek fontos része, hogy negyedévente hírlevelet küldünk öregdiákjainknak tájékoztatva őket a Soproni Közgáz terveiről, eseményeiről, sikereiről.

Alumni projektvezetőként további célként tűztem ki a KTK-s diplomás pályakövetési rendszer beindítását, további alumni portré rendezvények, családi napok és természetesen a Közgazdász bálok megszervezését.

Dr. Szóka Károly
NYME KTK

GAZDÁLKODJ OKOSAN A KTK-N!

Az idei évben ismételten megrendezésre került a hazánkban immár 10 éves kort megért Kutatók Éjszakája. Az országos rendezvénysorozat 2015. szeptember 25-én délután került lebonyolításra. Ennek keretében a Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara is színes programokkal várta az érdeklődőket az Erzsébet utcai Campusán.

Habár a hivatalos kapunyitás 4 órakor volt, a Kuzmitza Flóra Iskola napközisei már egy órával előbb megérkeztek és kipróbálhatták a kézműves feladatokat és bepillantást nyerhettek a rendezvény forgatagába. Láthatóan nagyon élvezték ezt a számukra új élményt.

A korábbi évekhez hasonlóan valamennyi programrész egy gondolat köré épült. Az idei események mottója a „Gazdálkodj okosan a KTK-n!" volt. A mindenki által ismert táblás játékot lehetett három módon is lejátszani. Asztal mellett a megszokott módon, „élő bábúként" földre kinagyított mezőkön lépkedve, illetve az egyes mezőket reprezentáló asztalokat meglátogatva. A hagyományos mezők természetesen kicsit közgázosítva lettek: a matekos, földrajzos, turisztikai, pénzügyes, marketinges kérdések mellett a Burs egylet hagyományokhoz kapcsolódó valamint a vívás fortélyait bemutató feladatait oldhatták meg a vállalkozók. A szelektív hulladékgyűjtésről rögtönzött rövid előadások, a Rendőrség Közlekedésbiztonsági osztályának kerékpáros feladatai, a Gysev FLIRT motorvonatának összeszerelése és Energy a bűvész bemutatói voltak a legnépszerűbbek a kicsik és a nagyok körében is. A rengeteg munka és szórakozás jutalma minden esetben egy-egy KTK pénz volt, amiből aztán a játék végeztével ajándékokat lehetett vásárolni.

Reméljük, hogy vendégeink a kellemes időtöltés után élményekkel, ajándékokkal és új ismeretekkel is gazdagodva tértek haza.

Dr. Hoschek Mónika
NYME KTK

MOSONMAGYARÓVÁRI GAZDÁSZOK SIKERE

Kiváló eredményt értek el a Nyugat-magyarországi Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karának hallgatói szeptember elején a Kaposvári Állattenyésztési Napok keretében megrendezett VII. Országos Agrár- Felsőoktatási Intézmények Gazdászversenyén.*

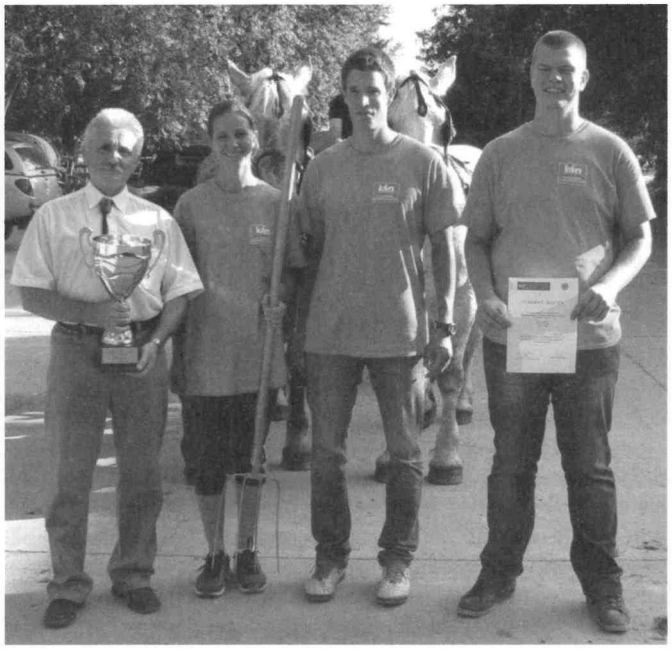

Az országos szakmai versenyen valamennyi hazai agrártudományt – állattenyésztést – oktató intézmény – Debrecen, Gödöllő, Kaposvár, Keszthely, Hódmezővásárhely, Mosonmagyaróvár – csapatai vetélkedtek. A versenyen a mosonmagyaróvári kar háromfős csapattal képviseltette magát.

A rendezvényen délelőtt a résztvevők elméleti tudásról adtak számot általános állattenyésztéstan, szarvasmarha-, ló-, juh-, sertés-, nyúl-, baromfitenyésztés, valamint takarmányozástan, növénytermesztés, gyepgazdálkodás, és agrártörténet témakörökben. Délután a nagyszámú közönség előtt a fedeles lovardában szakmai gyakorlati és ügyességi verseny várta a fiatal gazdászokat.

Az országos szakmai versenyt a mosonmagyaróváriak – Kovács Bálint, Kövesdi Kamilla, Nagy László összetételű – csapata nyerte. A győztes csapat felkészítő tanára Dr. Gulyás László egyetemi docens volt.

A csapat tagjai a mosonmagyaróvári kar BSc és MSc szakos hallgatói, akik a záróvizsga letétele és a mérnöki diploma megszerzése után szintén Óváron kívánják folytatni tanulmányaikat. Távlati terveik között szerepel a PhD – doktori fokozat megszerzése is.

Az első helyezett csapat aranyérmet jelképező úgynevezett „arany vasvillát" és az első helyért járó kupát kapott.

Dr. Kalmár Sándor
egyetemi adjunktus

** A Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar 2015. december 31-től kivált a Nyugat-magyarországi Egyetem kötelékéből.*

44 SZÍV, 88 LÁB – NÉPTÁNC-ELEMEK ÉLMÉNYALAPÚ BEMUTATÁSA HALLGATÓI KEZDEMÉNYEZÉSRE

Fodor Virág 3. évfolyamos óvodapedagógus szakos hallgatónk gyermekkora óta néptáncos. Ezen irányultságát óvodai szakmai gyakorlata alatt is szívesen mutatta be a gyerekeknek, társainak és gyakorlatvezetőinek. Tudását számos tanfolyamon, így az „Így tedd rá" táncos pedagógiai programon is továbbfejlesztette.

Gyakorlatvezető tanára – Dr. Molnár Katalin – biztatására a tanfolyam költségének támogatására pályázott a Soproni Főiskoláért Alapítványhoz. A pályázati támogatás feltétele egy módszertani bemutató megtartása volt, melyet Fodor Virág társai, gyakorlatvezető óvónői és meghívott kollégák részvételével tartott 2015. október 13-án.
A sikeres rendezvényről Virág így írt:

„Nagyon hálás vagyok, hogy részese és egyik elindítója lehettem annak az élménynek, melyben a pedagógusok és a hallgatók megismerhették azt a mozgásformát, mely már réges-rég a magyaroké. Megízlelhették azt a fajta felszabadító örömöt, amit a néptánc és a népi gyermekjátékok nyújtanak. Ez biztosíték arra, hogy a gyermekek felé is olyan szeretettel és kedvvel tudják továbbörökíteni táncos szokásainkat, hagyományainkat, amilyen élménnyel ők azt a foglalkozáson átélhették. Mindezt egy újfajta néptánc és népi gyermekjáték módszertan szerint tapasztalhatták meg, melyet az Így tedd rá! – táncos pedagógiai program közvetít felénk. A program azt hangsúlyozza, hogyan lehet a tánc, a gyermekjáték gyermekeknek és pedagógusoknak is egyaránt öröm és élmény.

Kedden negyvennégyen játszottunk, táncoltunk együtt a Benedek Elek Pedagógiai Kar tornatermében. Nagy szeretettel gondolok arra, hogy ennyi embert megmozgattam a táncos mozgásformákkal, így irányítva figyelmüket néphagyományaink tiszteletére. Úgy érzem, »valami elindult a résztvevőkben«, amiből még sok érték bontakozhat ki."

Dr. Molnár Katalin és Fodor Virág

BENEDEK ELEK MESENAPOT TARTOTTUNK

Szeptember 29-én, több mint 200 érdeklődő részvételével sikeres szakmai napot zártunk.

A program Benedek Elekre való megemlékezéssel és koszorúzással, Dr. Szála Erzsébet tartalmas gondolataival indult. Eszli Blanka és Cséfalvi Eszter hallgatóink éneke, mesemondása, Dr. Katona György dékán megnyitója után izgalmas témákkal folytatódott a délelőtt.

„Az igaz út keresése" és „Tanítani a taníthatatlant" címmel, Bajzáth Mária és Józsa Éva tartott előadást. Rövid szünet után Bajzáth Mária könyvbemutatójára megtelt a könyvtár. A délutáni programokon is telt ház volt, „Csend és rend" címmel Becska Péterné, és „Szálak harmóniája" címmel Lőrincz V. Gabriella által vezetett műhelyekben.

Akik ott voltak reményeink szerint emberileg és szakmailag is gazdagabbak lettek.

NYME BPK

NAGY SIKERE VOLT A NÉMET FOM-MAL KÖZÖSEN MEGRENDEZETT NYÁRI EGYETEMNEK

A július 20-tól augusztus 28-ig megrendezett programon számos hazai és külföldi neves előadó és 53 német vendégdiák élvezhette karunk és városunk vendégszeretetét.

Az esemény Németország egyik legnevesebb magánoktatási intézményével, a FOM-egyetemmel közösen került Sopronban megrendezésre. A hallgatók Németország minden tájáról érkeztek és karunkon többek között kontrolling, gazdasági pszichológiát és gazdasági jogi témájú tantárgyakat hallgattak.

A megnyitó eseményen Dr. Clemens Jäger a FOM dékánja és Dr. Fábián Attila Karunk dékánja üdvözölte a hallgatókat. Dr. Fábián Attila hangsúlyozta a nemzetközi kapcsolatok elmélyítésének a fontosságát és jelezte a hallgatók felé, hogy az elkövetkező hat hétben Karunk mindenben a vendéghallgatók rendelkezésére áll.

Dr. Clemens Jäger kiemelte, hogy a KTK-val való együttműködés immár öt éves múltra tekint vissza és eddig mindenekelőtt oktatói csereprogramokat foglalt magába. Kijelentette, hogy ez alatt az idő alatt szívébe zárta a KTK-t és városunkat és felhívta a német hallgatók figyelmét is a magyar vendégszeretetre. Hangsúlyozta továbbá, hogy bár a program elvégzése és az előadásokon való részvétel a nyári egyetem legfontosabb aspektusa, de egyúttal ne hagyják ki azt az egyedülálló alkalmat, hogy felfedezzék hazánkat.

Az esemény befejeztével minden hallgató átvehetett egy ajándékcsomagot, ami különböző ajándéktárgyakon túl a városunkban való tájékoztatást volt hivatott megkönnyíteni.

Mandy Biesold a FOM csereprogramokért felelős munkatársa, aki szintén több napot töltött városunkban, elégedetten kijelentette, hogy bár a FOM-nak több európai országban, sőt kontinensen van partnerintézménye, a szervezés még sehol sem folyt olyan zökkenőmentesen, mint nálunk. „Ez már majdnem olyan, mint a mi alapos német mentalitásunk" – mondta mosolyogva. Köszönetét fejezte ki továbbá annak a 6 hallgató munkatársunknak is, akik a nyári egyetem során mindenben a cserediákok rendelkezésére álltak.

A nyári egyetem ideje alatt a mi hallgatóink is hasznos és érdekes tapasztalatokat szerezhettek. Zita karunk elsőéves hallgatója elmondta, hogy „nagyon jó fejek a németek – a kötelező programokon kívül sok fakultatív programban és kiránduláson vettünk részt és nagyon megszerettük őket." Ágnes pedig kiemelte, hogy „a hat hétben olyan ismerettségeket szereztem, amik egy egész életen át hasznosak lehetnek".

A negatívumok között mindenki egyöntetűen a rekkenő hőséget említette. Dr. Jens Schmittmann professzor, aki egyetemünkön az „szanálás és átszervezés" tantárgyat oktatta, az óra után a soproni strand rendszeres vendége volt. Csodálkozva említette, hogy miután 26 fok alá esett a hőmérséklet, nálunk egy vendég se volt, miközben náluk a Ruhr-vidéken még ilyenkor is változatlanul tele van a strand.

Dr. Jens Schmittmann professzor úr, aki maga is egykori bányavidékről származik, búcsúzáskor karunk köszöntését használta, ami egyébként hazájából származik és a 16. századi „Glück Auf der Steiger kommt" c. német bányászhimnuszból indult el egykoron világhódító útjára.

Az egész FOM csapat nevében sikerekben gazdag tanévet kívánunk és szeretettel várjuk kedves német hallgatóinkat jövőre is!

Auf Wiedersehen nächstes Jahr!

Fórián-Szabó Viktor
NYME KTK

A NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEMEN JÁRT COLLEEN BELL

2015. november 25-én délután az Egyetem vezetőivel találkozott Colleen Bell az Amerikai Egyesült Államok nagykövete az intézmény kampuszán, ahol az egyetem múltjáról, jelenéről és jövőjéről beszélgettek.

A nagykövetet Prof. Dr. Náhlik András általános rektorhelyettes, Prof. Dr. Németh Róbert tudományos és külügyi rektorhelyettes, valamint Dr. Dinnyés Álmos kancellár fogadta. A zárt ajtós megbeszélésen szó esett a megújuló egyetem jövőképéről, az országosan egyedülálló erdőmérnöki és faipari mérnöki képzések terveiről, a duális képzések erősödéséről és a gazdasági szereplőkkel való szoros együttműködésekről is.

A nagykövet először járt Sopronban, látogatása azért is jelentős esemény, mert Colleen Bell közismerten filantróp: a januári nagyköveti kinevezése előtt közszolgálati munkája, valamint a stratégiai és szervezeti tervezés terén elért sikerei eredményeképpen kritikus fontosságú kezdeményezések valósultak már meg a természetes erőforrások védelme területén.

A szerdai találkozó Dr. Andrew Gillespie, a Nemzeti Környezethatás Elemző Kutatóközpont (Washington, USA) igazgatóhelyettesének 2015. februári soproni látogatásának folytatásaként valósult meg. A professzor az amerikai nagykövetség ösztöndíjával egy hónapot töltött az Erdőmérnöki Karon, hogy tapasztalataival támogassa az erdészeti kar kutatóit és hallgatóit, de részt vett az Agrárklíma 2 projekt sikeres teljesítésében is.

Iszak Noémi

PÉNZÜGYES HÉT A KTK-N – KÉT KOROSZTÁLYNAK

A Nyugat-magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Karán folyó oktatás támogatására létrejött „A Soproni Felsőoktatásért Alapítvány" hagyományteremtő szándékkal 2015-ben először rendezte meg a MonUniCamp PénzÜgyes Nyári Tábort középiskolásoknak, valamint az I. Soproni Magyar Nemzeti Monetáris Nyári Egyetemet egyetemi hallgatók számára.

A Magyar Nemzeti Bank által alapított PADOC és PADA Alapítványokhoz benyújtott pályázatoknak köszönhetően a szervezők több mint ötven fiatal számára ingyenesen biztosították a szakmai programokon való részvételt, valamint a kollégiumi szállást és az étkezést is.

A rendezvénysorozat helyszíne az NYME KTK Campusa volt. Délelőttönként az egyetemisták az aktuális pénzügypolitikai trendekről hallgattak előadásokat, délután pedig kiscsoportos konzultációkkal folytatódott a szakmai program.

A fiatalabb „PénzÜgyesek" játékos, interaktív módon ismerkedtek a bank, a tőzsde, a vállalatok pénzügyei, valamint a személyes pénzügyek világával.

A fakultatív szabadidős és kulturális programok során új barátságok szövődtek.

A hazai egyetemisták mellett határon túli magyar hallgatók érkeztek Nagyváradról, Szabadkáról és Nyitráról, a soproni középiskolások köre pedig mosonmagyaróvári, pécsi és budapesti diákokkal is bővült. A rendezvény szervezőit búcsúzóul arra kérték a résztvevők, feltétlenül tájékoztassák őket a következő évi programsorozat időpontjáról, hogy részesei lehessenek a folytatásnak is.

A MonUniCamp PénzÜgyes Nyári Tábor szakmai programja

A szervezők a programot egy egész hetet átölelő pénzügyi játék köré csoportosították, melynek során a középiskolások saját vállalkozást indíthattak, egymás kezdeményezéseibe tőkebefektetést tehettek, a legnagyobb forgalmú részvények után pedig osztalékot kaptak. A résztvevők mindennap növelhették a tábor első napján kézhez kapott virtuális tőkéjüket, amelyet az utolsó napon egy többfordulós tőzsdejáték keretében használhattak fel. Az ifjú pénzügyesek aktivitásának bemutatására példaként: a hét folyamán hozzávetőleg mintegy 320 üzletkötés történt.

Az első napon Dr. Katona Györgyné játékvezetőként bemutatta a „virtuális tőkegyűjtő" játékot, ösztönözve a diákokat arra, hogy kitalálják és megalkossák saját vállalkozásukat. A részvények elkészítése alatt Dr. Kovács Tamás ismertette a részvényekkel kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat.

Dr. Juhász Zita játékkal egybekötött órái az egyes pénzügyi vonatkozások, események földrajzi helyhez való kötődéséről szóltak: a virtuális utazás színhelyei London, New-Hampshire állam (Bretton Woods), Frankfurt, Tokió, Sanghaj. Az egyes „állomásokon" kódfejtő játék (gazdasági- és általános műveltségi kvíz) következett, amely során „NYME KTK" felirattal ellátott apró nyereménytárgyak találtak gazdára.

A pénzügyi intézményrendszer bemutatása során Dr. Juhász Zita a kereskedelmi bankok működésére, szerepének ismertetésére helyezte a hangsúlyt. Az órák lezárásaként a diákok szituációs játék keretében alapvető banki termékeket ajánlottak egymásnak – előnyeiket és hátrányaikat bemutatva.

Dr. Kovács Tamás a pénzügyi számítások világába kalauzolta el a diákokat, valamint az alapvető személyes pénzügyekről, pénzügyi döntésekről tartott előadást, a hosszú távú megtakarításokkal, befektetésekkel kapcsolatos kérdésekkel pedig Dr. Szóka Károly vezetésével ismerkedhettek meg. Az órák azon cél köré csoportosultak, hogy a középiskolás diákok megértsék az előrelátás, a pénzügyi tudatosság, az öngondoskodás fontosságát.

Dr. Kovács Róbert az üzleti és magánéleti kockázatok hatásairól és ezek kezelési módszereiről is beszélt a hallgatóságnak, majd az euró bevezetéséről, szerepéről tartott előadást. A téma iránti érdeklődést megalapozta, hogy régiónk földrajzi elhelyezkedéséből fakadóan számos diák családjában mindennapos a közös európai fizetőeszköz használata. A résztvevők megvitatták a az euró, mint nemzeti fizetőeszköz bevezetésének gazdasági, társadalmi, jogi kritériumait, helyesen felismerve az euró bevezetésének gazdasági előnyeit és hátrányait.

Dr. Szóka Károly az értékelemzés témakörét játékos a „mini-esettanulmányokon" keresztül ismertette meg a diákokkal.

A pénteki Tőzsde-szimulációs csoportjátékra a résztvevők óriási várakozásokkal érkeztek, felkészültek voltak és nyitottak, fogékonyak a játékot illetően. Mivel ezen a programon közösen vettek részt az egyetemi hallgatók a nyári táborban résztvevő középiskolásokkal, a szervezők 4-5 fős vegyes csapatokat alakítottak ki azért, hogy az esélyek kiegyenlítettek legyenek.

A hét szakmai programjai biztosították, hogy a 14-18 éves diákok a lehető legtermészetesebb módon használták a részvény, kötvény, tőzsde, árfolyam, limitár, hitel, osztalék stb. kifejezéseket. A résztvevő diákok – a visszajelzések tükrében – élvezték a hetet és az új ismeretek befogadását egyáltalán nem találták megterhelőnek.

A minőségbiztosítási kérdőívre több hasonló megjegyzés került: „Nemcsak sokat tanultam, hanem egy jó buli részese is lehettem".

Az I. Soproni Magyar Nemzeti Monetáris Nyári Egyetem szakmai programja

A nyitóelőadás során Prof. Dr. Botos Katalin arról beszélt, hogy a pénzügypolitika, a pénzügyi intézményrendszer elvi keretei miképpen járulhatnak hozzá az emberiség és egyes nemzetek fejlődéséhez, az emberek jóllétének javulásához, boldogulásához. Professzor asszony közvetlenségével és lehengerlő előadásmódjával lenyűgözte közönségét. A következő előadó Novák Zsuzsanna volt, aki az MNB képviseletében vett részt a rendezvényen. Ennek megfelelően előadásának gerincét a magyar jegybank jelenlegi monetáris stratégiájának ismertetése adta. Az előadó el-

helyezte az MNB új és régi monetáris eszközeit az inflációs célkövetés rendszerében, bemutatta a jegybanki döntési mechanizmust és a transzmissziós csatornák működését, majd kitért az aktuális, hatékony jegybanki működést elősegítő változások elemzésére.

A második napon Dr. Gilányi Zsolt várta a hallgatókat, „Hitelpénzrendszerből eredő növekedési kényszer" című előadásával. A legizgalmasabb kérdésnek a Chicago-terv bizonyult a magánbankok megszűntetéséről, amivel - a gazdasági ciklusok mérséklésén túl - igen jelentős állami bevételeket lehetne elérni, több gazdaságpolitikai változtatást lehetővé téve (pl. adórendszer módosítása).

A második előadó Dr. Dedák István főiskolai tanár volt, akinek sajátos, a részletekre is messzemenően figyelő előadása méltán vált népszerűvé a hallgatóság körében. Az előadó az ortodox és a nem szokványos gazdaságpolitikai intézkedések között vont párhuzamot, az állami költségvetési expanzió és restrikció közvetlen gazdasági hatásait állította szembe egymással. Bemutatta a nemzetközi pénzügyi szervezetek gyakorlatában szokványossá vált gazdasági reformprogramok makrogazdasági (főleg negatív) következményeit. A fenntartható államadósság állomány és alacsony költségvetési deficit fogalmán átívelve kiemelte az ÁHT költségvetési szigor gazdasági növekedésre gyakorolt hatásait, e tekintetben elsősorban a fiskális eszközökkel történő gazdaság-stimuláció mellett tette le a voksát.

Szerdán Dr. Fóriánné Horváth Margit a vállalatfinanszírozás főbb összefüggéseit ismertette a hallgatósággal. A különböző finanszírozási struktúrák bemutatását követően a kisvállalat-, a nagyvállalat-, és a projekt finanszírozás módszerei közti hasonlóságokat és különbségeket világította meg az előadó. A gyakorlatorientált téma iránti érdeklődést jól mutatta, hogy még a szünet egy része is a kérdések megválaszolásával telt.

Dr. Czeglédy Tamás a globális gazdasági válság utáni szabályozási kérdésekről tartott előadást. Kitért a tőkeáramlás világméretű szintjére, elméleti és gyakorlati síkon vizsgálva az elmúlt évtizedek történéseit.

Dr. Egyed Krisztián „A monetáris élénkítés hatásai a turizmusban" címmel tartott előadása érdekes találkozás volt a közgazdaságtan különböző szakterületei, az elmélet és a gyakorlat, a pénzügypolitikai döntések és a reálszféra, valamint a szakemberek és a hallgatóság között. Ez a többszörös kettősség megjelent az előadás felépítésében, tartalmában, a bemutatott elméleti megközelítésekben és gyakorlati példákban, de magában az előadás stílusában is. Az előadás konklúziója egy modellbe sűrítve foglalta össze a bemutatott összefüggésrendszert a monetáris politikai döntések és a turizmus multiplikatív hatásrendszere mentén, hangsúlyozva a döntéshozók felelősségét.

Dr. Kandrács Csaba, a MARK Zrt. vezérigazgatója (korábban a Monetáris Tanács tagja) a megújult Magyar Nemzeti Bank célkitűzéseit és az elmúlt 2 év tevékenységét ismertette a hallgatósággal.

A résztvevők kérdés nélkül is dicsérték a szervezőknek az előadások magas színvonalát, kiemelve mennyire hasznos témákat hallhattak rendkívül jól felkészült előadóktól. A minőségbiztosítási kérdőívek alapján a legnépszerűbb előadó Dr. Dedák István főiskolai tanár volt, a „rangsorban" szorosan követi őt Dr. Gilányi Zsolt, a KTK Közgazdasági Intézetének igazgatója.

Közös szabadidős programok a héten

Az első napon a délutáni szakmai programokat követően a Nyári Tábor és a Nyári Egyetem résztvevői Sopron belvárosának nevezetességeit tekintették meg, majd a város és a környék látképét a Tűztoronyból is megcsodálhatták. A városnézés után a vacsorával egybekötött ismerkedési est csocsóval, tekével és kártyajátékkal ért véget a Club -1-ben

A Harrer Csokoládéműhely és Cukrászda látogatása minden résztvevő számára nagy élmény volt. A bemutató két rövid kisfilm megtekintésével kezdődött a csokoládé alapanyagául szolgáló kakaóbab termesztéséről, feldolgozásának folyamatáról, illetve a csokoládé készítésének fortélyairól. Ezt követően rövid előadást hallgattunk meg az egyes csokoládék közötti különbségekről, miközben a programvezető sűrűn kínálta a csokoládépasztillákat is, hogy ténylegesen is meggyőződhessünk róla. Ét-, tej- és fehércsokoládék számtalan variációja, különböző ízesítéssel, amelyek közül a legnépszerűbbnek a málnás és a vörösboros helyi specialitás bizonyult. A bemutató után a busz indulásáig rendelkezésre álló idő alatt vásárlásra is lehetőség nyílt, de magas árak miatt csak kisebb mennyiségben, inkább ajándékként vásároltak a résztvevők.

A délelőtti szellemi „igénybevételt" követően a fizikai próbatételt is hősiesen állták csütörtökön a résztvevők. Egy tempós sétával érkeztek a Lövér Kalandparkba, a balesetvédelmi és a mászástechnikai információk birtokában védőfelszerelést magukra öltve kezdődhetett a mászás. A programot azok is élvezték, akik kevésbé sportosak és/vagy bátrak, így a inkább a földről biztatták kitartásra barátaikat.

Pénteken az ebéd után különjáratú autóbusszal utaztak a hallgatók Fertőrákosra, a Kőfejtőhöz, majd kisvonattal a Fertő tóhoz hajózni. Este a kollégiumhoz érkezve az egyetemisták „kísérők nélküli" közös program mellett döntöttek, a középiskolásokat pedig egy záró vacsorára hívták meg a szervezők (kérésüknek megfelelően Pizza De Casa került a tányérokba).

A résztvevők nagyon jól érezték magukat valamennyi programon, megköszönve Dr. Szóka Károlynak, szabadidős programok szervezőjének, valamint a napi programfelelősöknek, kísérőknek a munkáját. Ezek közül feltétlenül kiemelendő az időjáráshoz történő alkalmazkodással - vihar előrejelzés miatt - a gyors programváltozás megoldása is.

Dr. Ambrus Rita
NYME KTK

Vitéz Hábel György:

A MŰEGYETEM SOPRONI DIÁKJA A HÁBORÚ ÉVEIBEN

20. rész

Érdeklődtem a vizsgáló bizottságnál, mikor kerülhetek sorra. Közölték, hogy jelentkezzem október 16-án. Az öttagú bizottság, amely az elnökből és a négy párt emberéből állt, faggatni kezdett, hogy voltam-e nyilas, üldöztem-e a zsidókat, és segítettem-e a német hadsereget. Nevetséges volt, hogy ezt kérdezték egy soproni műegyetemista diáktól, de álltam elébe. Megkérdezték, volt-e kapcsolatom a nyilas párttal. Naivan igennel feleltem. Azt kérdezték, mit kerestem köztük, és mit tettem. Megmondtam, hogy harmadmagammal jártunk a nyilas „testvérnél" a Széchenyi utcai székházuk emeleti irodájában. Kérdezték: mit akartunk ott? Válaszom: – Körül akartam nézni, mert egyikünk bányász-kolléga volt, és fel akartuk robbantani a nyilasok székházát. – Kérdezték: mivel? Válaszom: – A bányászoknak van paxitjuk, gyutacsuk és gyújtózsinórjuk. Én akartam meggyújtani a gyújtózsinórt gyufával. – Döbbenten nézett rám a bizottság, és kérdezték: – Miért nem robbantották fel? – Válaszom: Előbb körül kellett néznünk, mert a Széchenyi palota emeletes. Föl kellett mérnünk, hogy egy, vagy három paxit kell-e hozzá. Nem mindegy az ilyen erős épületnél. És minden együtt volt ugyan, hogy újból visszatérjünk, de láttuk, nem elég hosszú a gyújtózsinór, hogy időben elszaladjunk. Ezért kellett lemondanunk a robbantásról, mert ha elkapnak, kivégeznek minket. Ezért nem robbantottuk fel a Széchenyi palotát. – A bizottság döbbenten nézett rám, közben alig tudtam visszatartani magamat a nevetéstől. A bizottság végül megadta a politikai mentességemet, – ez volt a legfontosabb az állásomhoz.

Valóban voltunk ketten a nyilasok székházában, valóban körülnéztünk, de éreztük, hogy kár ilyesmin töprengeni, mert úgyis mi húzzuk a rövidebbet, és akkoriban nem sokon múlt, hogy valakit kivégezzenek.

Néhány hét múlva döbbentem rá, hogy milyen naiv voltam, amikor a nyilas-ház ügyben előadást tartottam a bizottságnak. Erre semmi szükség nem volt, hiszen én Teleki Pál hírszerző tisztje voltam. A cserkészparancsnokom bíztatott, mert Teleki Pál miniszterelnöki irodájában ő lett a nácik elleni ellenállás egyik tisztje. Ercsei Lászlónak hívták, a budapesti gimnáziumban földrajztanárom és cserkészparancsnokom volt. Nagyon szerettük. Amikor megtudta, hogy a Műegyetem soproni karára kerültem, utánam jött és kioktatott, hogyan kell a barna és a vörös diktatúrák ellen ügyesen küzdeni. Erre már nem is kellett engem kiképezni, mert Budapesten hetedikes gimnazista koromban Teleki Pál már kioktatott minket a Hárs-hegyi cserkésztáborban. 1939 tavaszán az utolsó magyar parlamenti választásokra készülve, Teleki maga sokszorosította házilag a nyilas-ellenes röpiratokat, és azok terjesztését csak ránk merte bízni, cserkész-fiaira. Széthordtuk Budapesten, beletettük a lakások levélszekrényeibe. Cserkész-parancsnokom, Laci bá' német-náci ügyben jött hozzám az egyetemre. Hangsúlyozta, hogy csak két év telt el Ausztria megszállása óta, és a Német Birodalom határa Sopront ól már csak néhány km-re van. Tehát fel kell készülnünk a náci német nyomásra, hiszen Sopron félig német város. Mondtam neki, hogy a soproni egyetemistákat nem kell bíztatni, mert 1921. szeptember 8-án az életben maradt diáktársak a frontról hazatérve, fegyvert ragadtak és Ágfalvánál véres csatában verték ki a reggelre tervezett osztrák bevonulást. Laci bá'-tól függetlenül, mi már fentük a fogunkat arra a három Tolna megyei volksbundista német bányamérnök-hallgató diákra, akik tüntetőleg hordták közöttünk a nagy, kerek Volksbund-jelvényüket. Mondtuk nekik, hogy az egyetem semleges terület, itt ne politizáljanak. Nem fogadtak szót, és arrogánsan válaszoltak. Erre mi is begurultunk, és harmadmagammal az Ábrázoló Geometria Tanszék rajztermében végigöntöttük tussal a félig kész rajzaikat. Ezek után nem tudtak vizsgázni. Panaszra mentek a professzorhoz, a dékánhoz, végül a budapesti német nagykövetséghez. A Magyar Külügyminisztérium letelefonált a soproni dékánnak, hogy figyelmeztessen minket: a tűzzel játszunk! A náci német kormány vissza fog ütni. A budai várban székelő náci német nagykövetség nem ütött vissza, mert a háborúban szüksége volt a magyar katonák vérére. Elvitték a három volksbundista diákot Ausztriába, és a Leoben-i bányászati főiskolába íratták be őket. Ez 1940 decemberében zajlott le. Természetesen, tudott erről Teleki Pál is. A véleményét nem ismertem, nem kötötte az orromra.

1941. március 3/4-én éjszaka Telekit meggyilkolták. A kézzel írt levelei alapján hivatalosan öngyilkosságról beszélt mindenki. Én viszont néhány évvel ezelőtt kiderítettem – mint Teleki cserkésze és mint mérnök, – hogy miért volt ez mégis gyilkosság.

Egy debreceni, 2012. 06. 04-i, Trianonról megemlékező előadásom alkalmával hozzám jött egy férfi, és közölte, hogy édesapja katonaként a Sándor Palota védelmére volt néhány társával kirendelve, és a parancsnoka arra utasította őket, hogy szórjanak homokot a barlang-bejáratban kb. 10 méter hosszon. Amikor reggel megnézték a homokot, be- és kimenő irányú csizma-lábnyomokat találtak benne. Jelentették, de nem történt semmi. Az erről beszámoló férfi az előadás vége előtt elment, így nem tudhattam meg a nevét, címét. Az egyetemen vezérkari tisztek oktattak minket hadászatra, ezért tisztában voltam azzal, hogy a náci német hadsereg budapesti átvonulása idején súlyos politikai következményei lettek volna, ha a kormány gyilkosságnak jelenti be a tragikus eseményt, mert a lakosság ezért a németek ellen tüntetett volna. Az öngyilkosság állítását a mai napig is Teleki kézzel írt leveleire alapozzák... Nem ismerik a Gestapo levélhamisító akcióját szovjet vezérkari főnök elleni sikeres akcióját, amely Sztálint a szovjet katonai vezetés kinyírásához vezette.

Csehszlovákiában születtem, gyakran jártam oda-vissza, tehát jól ismerem a csehszlovákiai politikai helyzetet. 1934-ben, Hitler hatalomra kerülése után a GESTAPO kitűnő hamisítványt készített Tuhacsevszkij szovjet vezérkari főnök leveléről, és ezt Prágában a cseh elhárítás „kezébe juttatták", akik rohantak vele Beneš külügyminiszterhez. Olyan tökéletes volt a hamisítvány, hogy Beneš nem fogott gyanút, azonnal jelentette Sztálinnak. Néhány hónapon belül Sztálin kinyírta a jól képzett, régi orosz katonatiszteket. A GESTAPO a markába röhögött: sikerült a szovjet hadsereg lefejezése. (Lásd a 1939. évi szovjet-finn háborút, ott bizonyosodott be a GESTAPO prágai akciójának sikere, és Hitler ezért bízta el magát 1941-ben a szovjet ellen indított háborúban.)

Nem igaz, hogy Teleki Pál öngyilkos lett volna. A magyar politikusok és történész tudósok máig sem hiszik el a bizonyítékaimat. Nem tudom, miért jó nekik, ha az okos és bátor Teleki gyáván megfutamodott és öngyilkosságba menekült volna, ahelyett, hogy magyar emigráns ellenkormányt alakított volna nyugaton. Tehát Telekinek – halála miatt – információkat jelenteni már nem tudtam. Laci bá' is eljött a miniszterelnökségről.

1942. március 12-én a Széchenyi téren haladtam volna át, amikor a Várkerület felől hosszú sorban menetelő fiatal férfiak miatt nem tudtam átmenni a másik oldalra, ezért várnom kellett. Az országzászló mellett várakoztam. Az elvonuló, hosszú menetoszlop soproni német fiatalok menete volt, akik a Volksbund agitációjának hatására – akkor még önként – jelentkeztek az SS-be. Nem mindenki, de sokan közülük kiköptek az országzászlóra, még a német karlendítéssel sem tisztelegtek Magyarország lobogója előtt. Ez felháborított. Intéznivalóimat elvégezve, bementem a Rákóczi utcai Ifjúsági Kör székházába, és jelentettem az elnökségnek a tapasztaltakat. Tüntetést rendeltek el a Volksbund ellen. Ehhez egyetemi hallgatókat kellett szétküldeni az evangélikus teológiára, a gimnáziumokba és a polgári iskolákba. Egy nap alatt mozgósítottuk a soproni magyar ifjúságot. Én két leánygimnáziumot kaptam erre a feladatra. Nagy volt a lelkesedés, ígér-

ték, hogy jönnek. Az első tömegtüntetés 1942. március 15-én volt. Énekelve járták a soproni utcákat. Másnap ugyanilyen nagy tüntetés volt. Bár figyelmeztettünk mindenkit, hogy vigyázzanak, ne legyen provokáció, mégis volt olyan tüntető csoport, amelyik énekelte a kurucnótát: „Bécs várában sír a német, fáj a szíve a szegénynek, mert a Lajta partján napok óta, hetek óta, áthallik a magyar nóta!..." Még szerencse, hogy ezt a soproni németek nem értették, és nem szaladtak besúgni a német nagykövetségnek. Mert ez szerintem már Hitler-ellenes provokációnak lett volna minősíthető. Fél évvel a sztálingrádi és a doni katasztrófa előtt, amikor még jól állt a német hadsereg a szovjettel szemben! Harmadik nap az egyetem ifjúsága bányász és erdész egyenruhában vonult fel a Kossuth utcai egyemeletes Volksbund-székház elé. Az emeleti ablakból nézték a több száz fős, egyenruhás sort, és valószínűleg attól féltek, hogy kövekkel betörjük az ablakaikat. Az ifjúság azonban nagyon fegyelmezett rendben állt. Az elnökség bevonult a Volksbund székházába, és kb. fél órán át vitatkoztak. Aztán visszajöttek, és fegyelmezetten elvonultunk. A tárgyalás állítólag sűrű elnézéskérés és magyarázkodás közepette zajlott. A Volksbund népcsoport-főnöke azt kérte az elnökségünktől, hogy nevezzék meg a koronatanúkat, mert nem igaz az a „rágalom", amivel az egyetem ifjúsága őket vádolja. Óriási szerencsém, hogy nem adták ki a nevemet, mert ha kiadják a nagy vita során, akkor 1944. március 19-én, a német megszálláskor, engem a GESTAPO elsők között hurcol el, és bevág a gázkamrába, vagy főbe lő. Ma nem élnék. Erről a tárgyalásról akkor még nem tudtam bővebbet. Két évvel ezelőtt került a kezembe a Bányászati és Kohászati Egyesület folyóirata, amelyben magyar fordítással jelent meg a teljes anyag, amit a soproni Volksbund-vezető az eseményről jelentett a budapesti nagykövetnek, és az továbbküldte Berlinnek. A soproni Bányászati Múzeum igazgatója: barátom, néhai Molnár László szerezte meg a bonni irattárból a német nyelvű, soproni Volksbund-beszámolót. Ő fordította magyarra, és közzétette az egyesület folyóiratában. Így ismertem meg a teljes leírást. Nagyon fontos ez a soproni dokumentum. Ha csak erre hivatkozom a politikai igazolások során, az is bőven elég lett volna, hogy lássák: politikailag nem vagyok sáros. Amikor azonban valaki ismeretlen körülmények közé kerül, azt sem tudja, mi vár rá, nem biztos, hogy a legjobb érveit hozza elő hirtelen. A lényeg azonban az, hogy a kérvényemhez csatolhattam a politikai igazolás dokumentumát, 1945. október 18-i dátummal. Ajánlott levélben küldtem el Ajtay Sándor kollégámnak, a Földművelésügyi Minisztériumba. Kísérő levélben megírtam, hogy szüleim a szlovákok kiutasítása miatt Szabolcs vármegyében húzódtak meg, kérem tehát, ha lehet, ezen a vidéken kapjak erdőmérnöki állást, mert ezzel szüleimen segíteni tudok (kérésemet teljesítették, karácsonyra megkaptam a kinevezésemet, a debreceni Állami Erdőigazgatósághoz.)

(Következő számunk a 21. fejezettel folytatódik.)

NYARAM AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN*

Minden 2014 őszén kezdődött, mikor is egy jó barátom hazatért nyári munkájáról, ami nem volt máshol, mint Amerikában. Nagyon sokat mesélt, azt mondta egy életre szóló élmény és jelentkezzem én is, mert ki tudja, mikor lesz legközelebb lehetőségem az életben kijutni oda. Mondanom sem kell nem kellett sokat gondolkodnom, hogy beüljek a Camp Leaders tájékoztatójára. Minden számomra fontos információval gazdagabban fel is iratkoztam gyorsan náluk egy személyes interjúra. Camp Leaders évente közel 1000 diákot visz ki az Egyesült Államokba. Elintézi nekik a biztosítást, repülő jegyet, a tábort, ahol dolgozni fognak és minden egyéb papírmunkát. Két fajta nyári munkát tudnak ajánlani, egyrészt lehet a táborban programszervezőnek menni, illetve konyhán, szabadban dolgozni.

A személyes interjú után egy online felületen kellett egy önéletrajzot írni, ezek után kezdődőt a táborkeresés. Camp Michigania volt az a tábor, amely kiszemelt magának. Januárban a konyhafőnök ellátogatott Magyarországra és a személyes állásinterjú után meg is kaptam a nyári munkaszerződésemet. Nagyon izgatott voltam. Soha nem tanultam az iskolában angolul, csak autodidakta módon igyekeztem elsajátítani a nyelvből minél több dolgot, így extra kihívást jelentett a nyár, amikor is a legtöbb emberrel angolul kell majd kommunikálnom.

Elérkezett a május, aztán lassan a május vége is, mikor is elrepültem közel 4 hónapra Amerikába. A munka, ami merőben szórakoztató is volt, mosogatás nem volt olyan megterhelő még így sem, hogy napi 9-10 órában dolgoztunk. A kollégáim nagy része szerencsére nem magyar állampolgár volt, így az angol nyelvtudásom bámulatosan gyorsan fejlődött! A nyár végére már nem is kellett figyelnem vagy gondolkodnom, ha beszélgetni akartam angolul, annyira automatikusan jött.

A tábor végén a nyári fizetésem egy részét utazásra költöttem. Ha már ott vagyok Amerikában, akkor természetesen a lehető legtöbb dolgot meg szerettem volna nézni, amire csak lehetőség nyílt. Michiganből autót bérelve eljutottam Chicagóba, ahol is repülőgépre szállva pár napot Las Vegasban töltöttem, innen autóval bejártam a Grand Canyon egy részét, vezettem a híres 66-os úton, eljutottam a Hoover Gáthoz. Las Vegasból Los Angelesbe mentem, ahol megtekintettem a Hollywood feliratot a Híresség ek Sétányát és Santa Monica Beachet és Beverly Hills-t. Innen repülővel visszarepültem New York Citybe, ahol még 3 napot töltöttem. Ez alatt ellátogattam Manhattan minden fontosabb pontjára.

Fantasztikus nyaram volt, mindenképpen életre szóló élmény. Sokat tanultam és azt hiszem olyan nyelvtudásra tettem szert, amit egy nyelvkönyvből vagy nyelvtanártól soha nem sajátíthattam volna el. Mindenkinek, aki csak megteheti és lehetősége van rá, ajánlani tudom, hogy töltsön el egy ilyen nyarat, mint én.

Fetter Szabina
AK hallgató

** Az Apáczai Csere János Kar 2015. december 31-től kivált a Nyugat-magyarországi Egyetem kötelékéből.*

BESZÉLGETÉS DR. GRIBOVSZKI ZOLTÁNNAL, EGYETEMÜNK LEGFIATALABB PROFESSZORÁVAL

2015. november 10-én vette át a kinevezését Balog Zoltántól, az Emberi Erőforrások Miniszterétől Dr. Gribovszki Zoltán, egyetemünk legfiatalabb egyetemi tanára. Eddigi életének, szakmai pályájának néhány fontosabb állomása, szakmai hitvallása rajzolódik ki az alábbi beszélgetésből. Az oktatásról, a kutatásról, az értelmiségi ember felelősségéről, erkölcsi elveiről és a családról vallott nézetei is kirajzolódnak a beszélgetésből. Néhány kérdésemre adott válasza az értelem és a lélek hídját képezheti fiatal egyetemi tanárunk és az olvasó között.

– Kérlek, bevezetésként beszélj az indulásodról, a családi háttérről, iskoláidról.

– Miskolcon születtem 1972 augusztusában, Sajószentpéteren nőttem fel. A községben egy több mint 100 éves tradíciókra visszatekintő nagy üveggyár volt, ahol édesanyám a számviteli osztályt vezette, édesapám pedig gyártmányfejlesztőként dolgozott. Édesanyám felmenői földműveléssel foglalkoztak, tőlük a föld szeretetét és a szorgalmas munka tiszteletét tanultam meg. Édesapámék családjában erős önkifejezési és művészi hajlam van, egyedi gondolkozási képességemet valószínűleg tőlük örököltem. Édesapám mindkét bátyja mérnök volt, az idősebb professzor, a miskolci gépészmérnöki kar dékánja. A tágabb családban többen dolgoztak a NASA-nál is kutató mérnökként. Sokat voltam együtt anyai nagymamámmal, akitől megismerhettem a kereszténység alapelemeit. Ő az előző rendszer korlátozó hozzáállása ellenére minden vasárnap ott volt velem a templomban. Bibliát olvasott naponta, imádkozott, ami szerintem az egész családra igen áldásos hatással volt. Általános iskolába a községben jártam, majd középiskolai tanulmányaimat a miskolci Herman Ottó Gimnáziumban folytattam. Akkoriban olyan sok gyerek volt a községben, hogy délelőtt és délután felváltva jártunk iskolába. Koraszülöttségem miatt kisdiákként sokszor elaludtam a délutáni órákon, édesanyám sarkallt a tanulásra. Később egyre jobb tanuló lettem, de mivel a húgom mindig kitűnő volt, a vele való összehasonlításban általában alulmaradtam. Szüleim áldozatvállalása, lelki- és anyagi támogatása nélkülözhetetlen volt ahhoz, hogy az ország másik végében fekvő egyetemen egy általam kedvelt szakot el tudjak végezni.

– Hogyan emlékezel tanáraidra, akiknek – családod mellett – jellemed, szemléleted korai alakulását, tudományterületed alapvetését köszönheted?

– Általános iskolai történelem, fizika és biológia tanárnőim, középiskolai matematika és biológia-kémia tanárnőim voltak azok, akiktől a legtöbbet tanultam. Azokat az alapismereteket most is sokszor használom a problémák megértésénél. Fontos volt számomra, hogy szakmai versenyekre küldtek és előtte elláttak munícióval. A felső tagozatban a történelem tanárnőm irányításával az ókor jobb megértése céljából az én rendezésemben kisebb darabokat, életképeket adtunk elő. Ezeket az órákat rendkívül élveztem.

– Mi terelt az erdőmérnöki hivatás felé?

– A történelem és az irodalom volt a kedvenc, de mivel a nyelvtannal kissé hadilábon álltam, nem mertem a bölcsész szakokra jelentkezni. Maradt a természettudomány, mivel nagyon szerettem a természetben kirándulni, munkálkodni. Édesapámmal hétvégenként gyakran jártunk ki anyai nagyanyám földjeire, szőlőjébe, de az erdőbe is. A húgommal ellentétben – aki inkább a tanulást választotta – én mindig szívesen vettem részt az ilyen kirándulással egybekötött munkákban. Középiskolában, mikor pályaválasztásra került a sor, már következetesen a matematika és biológia fakultációt választottam, hiszen tudtam, hogy ezek a felvételi tárgyak a fizika mellett az erdőmérnöki szakra.

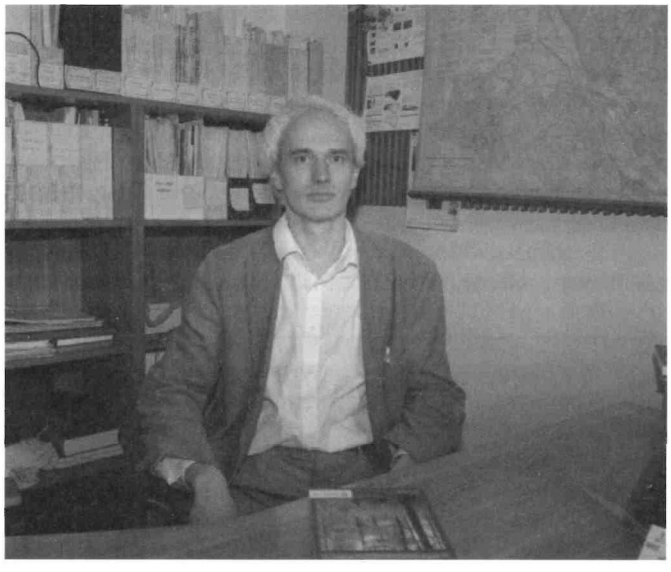

Dr. Gribovszki Zoltán professzor

– Melyek voltak az egyetemi éveid meghatározó élményei?

– Az egyetemre felvételt nyerve féltem attól, hogyan fogok itt barátokra találni. Szerencsére a folyamat gyorsan ment. Az első két hétben még volt honvágyam, de olyannyira megszoktam és megszerettem ezt a közösséget, ami méltán híres bajtársiasságáról és összetartásáról, hogy ötödév felé már inkább attól éreztem roszszul magam, hogy el kell hagynom az Erdőmérnöki Kart. Azt hiszem igen kiváló évfolyamba járhattam, évfolyamtársaim közül többen ma az egyetem oktatói. Fontosnak tartom megemlíteni Dr. Heil Bálint kollégámat/barátomat, akivel igen sok szálon összekapcsolódott az eddigi életünk. Itt az egyetemen szinte minden tantárgyat kedveltem, de leginkább, az építéstan és a vízgazdálkodás érdekelt. Szívesen jártam a rovartan órákra is, mert Dr. Traser György nagyon érdekesen, élményszerűen tudta átadni a tananyagot. Az egyetemi professzorok közül még Dr. Mátyás Csaba előadásait kedveltem, amelyek rendkívül színesen illusztrált útibeszámolók is voltak egyben. Sajnos mivel én kémiát korábban tanultam, a te előadásaidat Professzor úr már nem hallgathattam, pedig igen sok jót halottam a szerves kémiát előadó professzorról és érdekes előadásairól.. Mivel a történelem továbbra is érdekelt, a rendszerváltás idején szemináriumokra jártam Dr. Borbély Józsefhez a „Politológia" tárgy keretében. Az órákon olyam érdekes témákról esett szó, mint a jobb és baloldaliság kérdése történelmi távlatban, vagy a Katyńi vérengzés háttere. Az erdő mellett nagyon szerettem a vizet is és mikor diplomatémát

kellett választani, felkerestem az akkori Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszéket, ahol szívesen fogadtak először diplomatervezőként, majd később doktoranduszként is.

– Az egyetemi tanulmányaid befejezése után hol folytattad a szakmai munkát?

– Az Erdőfeltárási és Vízgazdálkodási Tanszéknek van egy kutatási vízgyűjtője, ahová kezdetben Dr. Kucsara Mihály, majd később Dr. Kalicz Péter kollégámmal hetente kijártunk, ott kezdtem el a vízgyűjtő fenntartásában, fejlesztésében munkálkodni. A kijelölt témám a vízminőség volt, de mivel a vízhozam mérésekhez a hordalék mérése is kapcsolódott és abból sokkal több adat kezdett összegyűlni, első PhD értekezésemet a hordalékmozgás dinamikájának elemzéséből írtam. Doktori éveim alatt beletanultam az úttervezésbe is, így talajmechanikai mintavételekben is részt vettem, melyeknek erős vízgazdálkodási vonatkozásai is vannak. A tanszék akkori vezetője Dr. Kosztka Miklós professzor igen következetes ember volt, aki megkövetelte a pontos munkakezdést, az alapos munkát a megfelelő időre elvégezve. Az igazsághoz tartozik, hogy a teljesítmény elvárása mellett az előrehaladáshoz a maximális támogatást mindig megkaptam a professzor úrtól. Azt hiszem, hogy az erős jelleme néha kissé szétszórt egyéniségemnek nagyon is használt. Közvetlen felettesem Dr. Kucsara Mihály kollégám erős kutatói attitűdje és lényeglátása a hidrológia szakterületén segített a probléma szakirodalmi feltárásában és alapos körüljárásában, az ő szavajárását követve „kiérlelésében". Jelenlegi főnököm Dr. Péterfalvi József igen alapos és precíz ember, tőle ezt kell elsajátítanom. Nem mondhatnám, hogy a fiatalabb kollégáimtól nem tanultam, tanulok most is. Tőlük az újdonságokat, elsősorban a számítástechnika legújabb alkalmazásait tanulom, ill. kapok tőlük a programozásban, térinformatikában segítséget. Itt kiemelném Dr. Kalicz Péter kollégámat/barátomat, akivel jól megértjük és kiegészítjük egymást. A jó munkahelyi légkör nélkülözhetetlen eleme a sikeres kutatói munkának. Feletteseim és kollégáim mindig segítették a munkámat és soha nem próbálták lassítani vagy hátráltatni az előrehaladásomat.

– Miért tartottad szükségesnek a második egyetemi oklevéled megszerzését?

– Azt hiszem nagyon fontos, hogy egy másik iskolát, szemléletmódot megismerjünk a sajátunk mellett. Úgy gondolom, hogy az erdészeti hidrológiát vagy akár a tágabban vett fizikai hidrológiát magas szinten művelik karunkon, de a víztani ismertek teljes spektrumát figyelembe véve nem mi vagyunk a meghatározóak hazánkban. Én magam erdőmérnökként végeztem és mivel „vizes" ismereteket oktatok, kézenfekvő volt, hogy egy szakirányú végzettség sokat segíthet a munkámban. A vízgazdálkodás „fellegvára" a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem. 1999-ben, a „Műegyetem" Vízépítés Vízgazdálkodás Tanszéke egy vízépítő, vízkészletfeltárás-vízrajz szakmérnöki képzést indított. A képzés szakfelelőse Dr. Kontur István docens úr volt, aki magas szinten művelte a sztohasztikus hidrológiát. Később őt választottam diplomatervem konzulensének, amelynek témája egy, a talajvízben és kisvízfolyások vízhozamában megjelenő napi periódusú ingadozás értékelése volt. A képzést követően a docens úr tanácsára bekapcsolódtam a doktorképzésbe. Témavezetésemet - Dr. Kontur István docens úr sajnálatos halála után - Dr. Józsa János professzor majd az USA-ból hazatért hidrológus, Dr. Szilágyi József professzor vette át. Őt igen érdekelték a kutatási vízgyűjtőben folyó vizsgálatok és együttműködésünkből számos szakcikk született, melyek igen neves nemzetközi folyóiratokban jelentek meg és amelyekre számos hivatkozást is kaptunk. Második PhD értekezésemet építőmérnöki tudományokból írtam és 2009-ben védtem meg. A téma a párolgásszámítás egy új módszerének fejlesztése volt. Elsősorban ennek az együttműködésnek köszönhető, hogy viszonylag fiatalon teljesíteni tudtam a professzori cím elnyeréséhez szükséges tudománymetriai paramétereket.

– A tudományos munka legsajátabb jellemzője, sine qua non-ja, hogy nemzetközi. Eötvös Loránd 1902-ben, Bolyai János születésének centenáriumán azt mondta: „... csak az az igazi tudomány, amely világra szól; s ezért, ha igazi tudósok és - amint kell – jó magyarok akarunk lenni, úgy a tudomány zászlóját olyan magasra kell emelnünk, hogy azt határainkon túl is meglássák, és megadhassák neki az illő tiszteletet". Mi a véleményed a tudomány nemzetközi vérkeringésébe kapcsolódás esélyeiről, a külföldi tanulmányutak szerepéről a szakmai továbbképzésben?

– Mint említettem lényeges, hogy megismerjünk egy másik hasonló tématerülettel foglalkozó intézményt. Különösen fontos a külföldi tapasztalatszerzés és a kapcsolatépítés, valamint eredményeink nemzetközi megismertetése. Persze ezt lehet a mai technika mellett már a kutatói szobából is végezni, de én még inkább a régi, jól bevált személyes látogatásnak, kapcsolatfelvételnek valamint a meglátogatott intézménnyel közös terepi és labormunkának a híve vagyok. A nemzetközi kapcsolatépítést a tradicionálisnak tekinthető német kapcsolatok folytatásaként Freiburgban és Göttingenben kezdtem el építeni. ahol Dr. Karl Heinz Pörtge professzor foglalkozott nagyon hasonló kutatási témákkal. Kanadában sok, egyetemünkről idegenbe szakadt kollégának van, ezért természetesen vannak kanadai kapcsolatok is. Bécs és Pozsony közel fekvő egyetemi városok, kézenfekvő volt, hogy a hasonló diszciplinákat gondozó tanszékekkel ott is felvegyük a kapcsolatot. Közös nemzetközi, most már tradícionálissá váló konferenciát szervezünk a Pozsonyi Műszaki Egyetemmel (STUBA, Dr. Jan Szolgay professzor), amihez idéntől a Bécsi Műszaki Egyetem (TUWIEN, Dr. Günter Blöschl professzor) is kapcsolódott. A BOKU-nál egyrészt a klasszikus hidrológiai vonalon Dr. Hubert Holzmann docens úr, másrészt a vadózus zóna hidrológiájában Dr. Villiband Loiskandl professzor úr azok, akikkel kapcsolatban állunk. Egy új, igen érdekes kapcsolat az Argentín (Grupo de Estudios Ambientales" belonging to Instituto de Matemática Aplicada de San Luis of Universidad Nacional de San Luis), ahol egy magyar származású professzor, Dr. Esteban Jobbágy globális ökológiai kérdések hidrológiai vonatkozásait is elemző kutatócsoportjához kapcsolódtunk. Tavalyi argentínai tanulmányutam kapcsán jó példát láttam arra, hogy hogyan lehet viszonylag szerény labor infrastuktúra mellett a világ élvonalába tartozó lapokban, nagyszámú, komoly publikációt produkálni. A titok a globális távérzékelésű adatok használata, igen alapos terepi vizsgálatokkal kiegészítve. Érdekes, hogy az ottani kutatócsoportnak a komoly publikálás mellett még arra is jut ideje, hogy az egyéni gazdálkodók felmerült helyi problémáira is választ adjon.

– Mi az oktatói, nevelői ars poeticad?

– Igyekezzünk elmélyülni a témában, de kezdjük az alapoktól és mindig a klasszikus természettudományokhoz (matematika, fizikai, kémai, biológia) nyúljunk vissza. Tanuljunk az elődöktől, látogassuk az idősebb oktatók előadásait, olvassuk a könyveiket, de más, lehetőleg a legújabb szakkönyveket is, és így szélesítsük tudásunkat. Szerezzünk a gyakorlatban is tapasztalatokat és azokat kiérlelve, életszerűen, érdekesen tárjuk a hallgatóság elé. Nagyon fontosnak tartom a terepi mérőgyakorlatokat és az azokból születő adatok számszerű feldolgozást. Így értik meg igazán a hallgatók a lezajló folyamatokat. Lényegesnek gondolom az elméleti ismeretekhez közvetlenül kapcsolt rövid számításokat már az előadásokon, hogy azonnal lássák a hallgatók az ismeretek hasznosíthatóságát. A szá-

mításos feladatokat a zárthelyiken és a vizsgákon is bevezettem. A gyakorlatokon inkább nagyobb, komplexebb feladatok vagy tervek készítését várom el. Nem tartom jónak a túl fiatalon katedrára állítást. Én mostanában, 40 éves korom körül, kezdem azt érezni, hogy élvezem az előadástartást. Hozzáfűzöm ehhez, hogy persze az utóbbi érési folyamat személyiségfüggő is. Talán mostanra erősödtek meg bennem úgy az alapismeretek, hogy viszonylag rövid felkészülés után kötetlenül tudok a témáról beszélni a hallgatóknak. „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól." (Péld. 22:6)

– Hogyan váltál ilyen fiatalon kutatásokat szervező, irányító professzorrá?

– Azért már nem vagyok olyan fiatal. Általában a hallgatók maguktól jönnek, érdeklődnek a tématerület iránt. A leglényegesebb, hogy szeressük, amit csinálunk, mindemellett fontosnak tartom az alapos és becsületes munkát, de a gondolkozni vágyás és tudás képességét is. Úgy gondolom, hogy a témavezetett és a témavezető számára is fontos az eredmények folyamatos publikálása. Lényeges heti egyszer a konzultáció a diplomatervezőkkel, és ennél gyakoribb megbeszélések lennének szükségesek a doktoranduszokkal. Ha ez elmarad, lassul a haladás és rendszerint késik az eredmény. Számomra az egyik legfontosabb élmény a tudományban, mikor alaposabban elgondolkozva egy problémán rájövök a megoldásra, ehhez viszont idő kell. Ez olyan, mint egy felfedezőút, aminek nem a vége a fő eredmény, hanem sokkal fontosabb, amit az út során tanulunk és megtapasztalunk. Lényeges, hogy élvezzük az utazást, különben hosszabb távon kiüresedhetünk. Fontos, hogy ne csak elméleteket gyártsunk, hanem nézzük meg alaposan a természetet, és az ottani folyamatokat igyekezzünk megérteni, hiszen a megoldás már általában megvan, nekünk csak fel kell ismerni azokat. Igyekszem kutatói pályámat úgy megélni, hogy megtartsam a felfedezés örömét és ezt átadjam tanítványaimnak is. „Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik." (Róma. 1:20)

– Hogyan viszonyul a családod a szakmai tevékenységedhez, hiszen a sok időt igénylő, terephez és laboratóriumi munkához kötött kutatói munkád tőlük rabol el elsősorban?

– Egyformán fontos számomra a családom és a munkám, ezt a feleségem megérti és támogat. Szakmai tanulmányutak miatti távollétemben a nagyszülők is segítenek. A két nagyobbik fiam már iskolás, ezért igyekszem a hétvégi telken vagy otthon, esetleg a kutatási területen, őket is bevonni a munkába. Úgy gondolom, hogy a tudományos eredményeim mellett a négy gyermekem felnevelése lesz a legnagyobb teljesítményem az életben. Engem az Úristen segített eddigi életemben, sok-sok hibám ellenére. Pozitív eredményeim az ő eredményei. „Soli Deo Gloria". Remélem ezután sem vonja meg tőlem segítségét és Szentlelke elkísér további utamon. A végén egy bibliai idézettel szeretném zárni soraimat az első zsoltárból, aminek egy kis hidrológiai vonatkozása is van, de életvezetési tanácsként is jól jöhet bárkinek.

„Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül; Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lészen."

Köszönöm a beszélgetést. A Vivat Academia szerkesztőbizottsága és az olvasók nevében gratulálok tudományos-, oktatói-, nevelői- és közéleti teljesítményed méltó elismeréséhez. Jó egészséget, szakmai és személyes életében sok sikert kívánunk!

Albert Levente
professor emeritus

AMIZOOM

Az AmiZoom a soproni Alkalmazott Művészeti Intézet (AMI) évkezdő művészeti tábora, melyet az Intézet hallgatói negyedik alkalommal szerveznek meg a leendő elsőévesek számára. A tábor helyszínét a Vendvidéki Orfalu mesés természeti környezete adja. A alkotóhét célja kettős: egyfelől megalapozza a közösséget, másfelől a művészeti feladatokon és a meghívott művészek előadásain, foglalkozásain keresztül betekintést ad abba a szellemi közegbe, ami az egyetemen várja őket. Talán ez utóbbi szerepe különbözteti meg az AmiZoom-ot a többi gólyatábortól. Az erdő közelsége, a sátorozás és a művészet sajátos kapcsolata ébresztő jellegű minden felvett hallgató számára. Azt üzeni számukra, hogy innentől egy egészen más fajta gondolati közegbe kerülnek majd, mint amilyenből jöttek.

Az idei tábor alkalmával a nagyítás fogalmának körüljárásával foglalkoztunk. Többek között az analitikus-megismerő feladatokon keresztül vizsgáltunk különböző természeti mintákat. A környezetünkben fellelhető érdekes mikró léptékű felületek és struktúrák inspirálta az ott elkészítendő produktumokat, melyeket egy kerámia workshop keretében hoztunk létre. Eleinte gipszből készült egyedi jellel ellátott pecsétet faragtunk, majd a tavalyi táborhoz hasonlóan egy okarinát (agyagsípot) készítettünk, melynek felületkezelése a témához kapcsolódott. Később csoportos munkában vettek részt a hallgatók és egy nagyobb volumenű tárgy, performansz vagy installáció létrehozásával és bemutatásával zárták a tábor programját. Az alkotói tevékenységek mellett pityerszeri túrán, valamint Mátrai Péter és U. Nagy Gábor építészek által tartott előadásokon vettek részt az elsőévesek.

A tábor kezdése előtt egy pavilont építettünk fel, ami közösségi- és alkotótérként, valamint pihenőhelyként is funkcionált. A sötétedést követően ez a pavilon lett az előadások helyszíne és hangulatos fényfestést is kapott.

Az elsőéves hallgatók pozitív visszajelzései alapján tudhatjuk, hogy a tanévet már igazi közösségként kezdhették el az AMI-ban.

NYME SKK AMI

Ruzsinszky László
ÖNÁMÍTÓK (VIDÁM REGÉNY)

Azok a mai és egykori egyetemisták, akik olvasták az író Tempus (1932) című kisregényét, kíváncsian vehetik kézbe az eddig csak kéziratban rejtőzött újabb Ruzsinszky regényt.

Az 1930-as évek közepének Sopronjában járunk. A regény főhőse Szalkay Gábor ultra-supra veterán főiskolás hallgató. Az Önámítók egy főiskolás baráti társaság, olyan „öregfiúk" alkotják, akik többsége reménytelenül küzd a diploma megszerzéséért. De ők mindannyian a bajtársiasság, az egymásrautaltság, a végtelen segítőkészség csupa szív emberei. Hűen és büszkén ápolják a selmeci diákhagyományokat, ami nélkül Sopront sem akkor, sem napjainkban el sem lehet képzelni. Vaskos tréfáikban, csínytevéseikben ott lüktet a selmeci-soproni diákélet minden vidámsága.

Ruzsinszky regénye szereplőit bizonyára saját barátairól, évfolyamtársairól és ismerőseiről mintázta. Megismerhetjük Ahmedet, a köpcös török hallgatót, a gyönyörűen tárogatózó Pikulást, az ivás koronázatlan királyát, Csutkát, a kiváló szónok és rímfaragó Zsenit, és Gábor hű balekját, Nemecseket. Ők a bányász-, kohász-, és erdőmérnök-hallgatók testvéri közössége.

A regény hősnője Antal Anny, egy bájos, fekete hajú, kreol bőrű egerszegi úrileány, az erdőmérnök-hallgató Szalkay Gábor nagy szerelme. Egy véletlen találkozás során ismerkednek össze. A két fiatal különkülön, egymás tudta nélkül nagyobb örökséghez jutott egyazon személy, Tölgyessy erdőmérnök végakarata folytán.

A két lobogó szív kezdetben keményen rivalizál egymással, ebből kifolyólag bepillanthatunk a vezetésük alatt álló két bár, a MODERN-Bár és az „UGYE-BÁR" zajló forgatagába is. Persze Gábor barátai is mind szerelmesek valakibe. Ahmed Zsuzskába, Zseni Lábernébe, a balek pedig még nem tudja kibe.

Ruzsinszky László alias Poéta ebben a regényében örök emléket állít a szigorú, de igazságos professzoroknak, kitűnő leírását adja a korabeli Egerszeg és Sopron társadalmi rétegeinek. Regénye segítségével ott vagyunk a lövéreki diákkamarában, a hófödte Károly-magaslaton, a soproni kiskocsmákban. Mindent megtudunk, amit egy baleknak tudnia kell a főiskoláról, a leánykérésről, a ma is élő, lüktető, átalakuló és mégis gyarapodó selmeci diákszokásokról, arról a csodáról, amit így foglalunk össze: „selmeci szellem".

A kisregény olvasói választ kapnak arra is, mi az a „balek-Firma viszony", mely egy életen át kíséri a soproni diákokat, az Alma Máter hallgatóit. Részeseivé válunk az újévi örömöknek, a báli forgatagnak. Megismerkedhetünk bíró urammal, a „Steingrube Nakkösség" történetével, annak ősi szokásaival és paragrafusaival. A regény olvasása közben selmeci diáknótákat dúdolunk, és Zseni segítségével, jobbnál jobb, rigmusokat skandálunk.

A kisebb-nagyobb félreértések, csatározások, és a mardosó féltékenység után végül a két szerelmes is egymásra talál. Ehhez azonban a hű barátok hathatós közbenjárása is kell.

Ruzsinszky vidám regényét nem csak a soproni, miskolci, dunaújvárosi, székesfehérvári egyetemi polgároknak ajánljuk – ott minden diákkamara, kollégiumi szoba és minden hallgató elmaradhatatlan olvasmánya kell hogy legyen. De ajánljuk mindazoknak, akik szívükben ma is fiatalok, és szeretettel gondolnak vissza diákéveikre, a felejthetetlen jó barátokra vagy első szerelmükre.

A Phönixként feltámadó regényt az író fia, Ruzsinszky István (1950.04.30-2014.09.25) építészmérnök gondozta és rendezte sajtó alá, s látta el gazdag szómagyarázattal. Az 1946 óta kéziratban lappangó regényt olvassák és zárják szívükbe minél többen, és dalolják együtt fennhangon: „Sopron, Sopron, sáros Sopron, te vagy az oka mindennek!"

Itt mondunk köszönetet a Ruzsinszky családnak és az Erdő- és Faipari Mérnökhallgatók Selmeci Társaságának a könyv megjelentetéséért. Az illusztrációk Őri Zsolt a. Sid munkái. Csak javasolnánk, hogy a kitűnő rajzoló örvendeztessen meg bennünket akár egy új képeslap sorozattal is. A könyv 1000 példányban jelent meg. Az ízléses kiadásért a Lövér-Print nyomdaipari Kft. dolgozóinak jár a köszönet. Hamarosan a díszkiadást is kézbe vehetik az olvasók. Egy újabb, egyes vélemények szerint az eddigi legjobb regénnyel gyarapodott a selmeci-soproni hagyományokat őrző kisregények tárháza. Rajtunk múlik, hogyan őrizzük és gyakoroljuk örökségünket. Ebben segít ez a kisregény is!

Ifj. Sarkady Sándor

DESIGNHÉT AZ AMI-BAN

Immáron második alkalommal jelentkezett 2015 szeptember végén Sopronban a DesignHét, amelynek során a soproniak személyesen is megismerhették a városban működő művészeket, designereket, építészeket, azokat a kreatív tervezőket, akik munkájukkal formálják a város arculatát.

A DesignHét központi eseményei idén a NymE Simonyi Károly Kar Alkalmazott Művészeti Intézetének Deák téri épületében kerültek megrendezésre. Az eseménysorozatot Dr. Wesselényi-Garay Andor, az AMI docense és U. Nagy Gábor, az AMI intézményigazgatója nyitotta meg 2015. szeptember 24-én. Ebbe az eseménybe ágyazódott három kiállítás is: Skiccofrenik címmel a Logifacees alapító Lakos Dániel AMI-s hallgatóknak tartott Workshopot, feldolgozva a skicc és a végeredmény viszonyát. A kiállítás az AMI formatermében volt látogatható. A Logifacees munkája bejárta a hazai és nemzetközi design sajtót: betonból öntött tér-kirakójukat a „következő Rubik kockának" nevezte a szaksajtó. Dániel és az AMI-s hallgatók a skicc és a valós léptékű tárgy kapcsolatát vizsgálták, a végén meglepetés csavarral.

Az AMI felvételi előkészítő tanfolyama Halácsi Katalin irányítása alatt évek óta segít az Alkalmazott Művészeti Intézetbe felvételizni kívánóknak abban, hogy eredményesen készülhessenek a felvételi vizsgákra. A Designhét során az elmúlt három év anyagából volt látható válogatás az AMI Aulájában. A Tér/Typo című kiállítás a betű és tér kérdéskörével foglalkozott, szó szerint kiemelve a betűket a papír síkjából. A kiállítás Mangliár László térinstallációjába ágyazva valósult meg, és az AMIChillZone keretében volt látogatható.

Márfai Molnár László
NYME SKK AMI

ÚJ SZEMESZTER, ÚJ HELYSZÍN, ÚJ KÉPZÉS

A szombathelyi helyszínel immár több, mint 15 éve működő közgazdászképzés 2015 szeptemberétől új helyen, a Berzsenyi téri D épületben zajlik. Erről és több más változásról beszélget Némethné Dr. Tömő Zsuzsanna egyetemi docens asszonnyal, a KTK Savaria Konzultációs Központjának vezetőjével Székely Klára adjunktus.

– Milyen érzés az új helyszínen kezdeni a szemesztert?
– Várakozásokkal teli. Nehéz volt elképzelni 21 évnyi folyamatos Károlyi Gáspár téri oktatás után, hogy új helyszínen kell dolgozni, de az eddigi tapasztalataim alapján biztos voltam benne, hogy ez a megoldás is megfelelő lehet a megszokott, magas színvonalú oktatáshoz. A változással járó kezdeti nehézségek, mint például a költözés, festés, berendezkedés után túljutottunk az akadályokon, és most már sajátunknak tekintjük az új otthonunkat.

– Miben új még a vasi megyeszékhelyen folyó közgazdászképzés?
– A legfontosabb újdonság, hogy új szakok indultak. Ilyen a Kereskedelem és marketing alapszak, valamint a Kereskedelem és marketing felsőoktatási szakképzés. Úgy tűnik, hogy ezek a szakok érdeklik a régió továbbtanulni vágyó fiatalságát. Olyan létszámmal indult a szemeszter, ami jó tanulási és tanítási feltételeket tesz lehetővé nappali és levelező képzésben egyaránt.

– Ezek a szakok milyen szakmai céllal indultak? Mit nyer az a hallgató, aki itt végez?
– A kereskedelem és marketing szakokat azon középiskolát végzett fiatalok részére javasoltuk, akik marketing szakértői, kereskedelmi vezetői, értékesítés vezetői, reklámszervezői, területi képviselői, illetve vevőszolgálati vezetői munkakörben kívánnak elhelyezkedni. Azért nekik, mert a képzés célja olyan szakemberek képzése, akik gazdasági és üzleti ismeretekkel, kereskedelmi és marketing készségekkel, szaktudással alkalmasak lesznek kis- és közép vállalkozások kereskedelmi és marketing tevékenységének szervezésére és irányítására.

– Milyen szakmai lehetőségeket tud nyújtani a Savaria Konzultációs Központ a hallgatóknak a tanórákon kívül?
– Az elméleti ismeretek átadása mellett igyekszünk a képzéseket minél gyakorlatiasabbá tenni. Ennek érdekében gyakran hívunk meg tapasztalt szakembereket azoktól a cégektől, amelyek nagy üzleti háttérrel rendelkeznek és fontos szakmai kapcsolatot jelentenek a Közgazdaságtudományi Kar számára. Rendszeresen megyünk a hallgatóinkkal gyárlátogatásokra is, majd ezek a cégek biztosítanak szakmai gyakorlati helyet és szakdolgozati témát is a hallgatóknak. Mi is követjük azt a mostanában nagy jelentőségű törekvést, hogy a tanulási időszak alatt a hallgatóink mind nagyobb részben ismerkedhessenek választott szakmájuk gyakorlati megvalósulásával, ezzel az oktatás során átadott rendszerezett szaktudást is mélyebben megértve.

– A specializálódást milyen szakterületeken érhetik el a Savaria Konzultációs Központ hallgatói?
– Mivel a korábbi években a Gazdálkodás és menedzsment alapszakon komoly kereslet volt a logisztika szakirányra, ezért a Kereskedelmi és marketing felsőoktatási szakképzésben a kereskedelmi logisztika területe ad lehetőséget a specializálódásra. A Kereskedelem és marketing alapszakon a kereskedelmi marketing tantárgyaira helyezünk nagyobb hangsúlyt. Eddigi tapasztalataink szerint ezek a területek valós szakmai jövőképet prognosztizálnak a végzőseink számára.

– A közgazdászképzésben milyen továbblépési lehetőségeik vannak a szombathelyi hallgatóknak?
– A felsőoktatási szakképzésben végzettek a KTK alapképzéseire jó eséllyel pályázhatnak, hiszen számos tantárgyat már eleve közösen hallgattak a BA szakosokkal és az átjárhatóság biztosított. Az alapképzésben végzettek „Közgazdász kereskedelem és marketing alapképzési szakon" megnevezésű diplomát kapnak, ami bármely, a Karon folyó mesterképzés (MA) bemenetét képezi.

– Van Szombathelyen is mesterképzés (MA)?
– Jelenleg a Közgazdálkodás és közpolitika MA levelező képzés folyik, ahol már végzős évfolyamunk van.

– Milyen további szakokat terveznek a szombathelyi képzés bővítésére?
– Gondolkozunk az alapszakok és mesterszakok kínálatának bővítésén már a következő évtől. Terveim szerint egyik tantárgyam, a Marketingkutatás keretén belül felmérést fogunk végezni a régió középiskoláiban, a diákok továbbtanulási szándékainak feltérképezésére. Az eredmények és a pénzügyi lehetőségek függvényében tervezhetjük a Karon már működő szakok szombathelyi indítását.

– Tehát további fejlesztések szerepelnek a Savaria Konzultációs Központ terveiben?
– Szombathely sok szempontból jó helyszíne a felsőoktatásnak. Nem csak a Vas megyei, hanem a zalai fiatalság számára is könnyen elérhető helyszín, de vannak hallgatóink az ország túlsó feléről is. Terveink között szerepel és már elkezdtük a megvalósítását is, hogy intenzívebb kapcsolatot építsünk a régió vállalataival. Számukra is tudunk biztosítani különböző időtartamú továbbképzéseket, segíteni tudjuk munkájukat kutatásainkkal, valamint a jövendő szakembereket is számukra képezzük.

– Milyennek látja a Savaria Konzultációs Központ jelenlegi egyetemistáinak diákéletét?
– Két oldalról is részesülhetnek az Egyetem nyújtotta lehetőségekből, hiszen a soproni HÖK és a SEK HÖK egyaránt saját hallgatóikként kezelik őket, így a programok számukra szinte duplázódnak. A kollégiumi elhelyezés Szombathelyen jól megoldott, sportolási lehetőségek, szórakozási helyszínek egyaránt bőségesen adottak.

– Az Egyetem más egységeiben mennyire veszik igénybe a gazdasági jellegű tárgyakhoz a Savaria Konzultációs Központ oktatóit?
– Jelenleg a Berzsenyi Kar képzéseiben veszünk részt átoktatási formában. Az együttműködés kellemes. Úgy érezzük, hogy szükség van ránk, mi pedig szívesen vállaljuk az áttanítást, hiszen hosszú időre nyúlik vissza a jó együttműködés.

Köszönjük az információkat és az új helyen is sikeres, hosszú ideig virágzó, színes képzéseket kívánunk.

Székely Klára
NYME KTK

EGY HULLÁMHOSSZON A VÁROSSAL

Párpercben a Különóráról.

Barták Balázs beszélgetése dr. Katona Attilával a Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar tudományos dékán-helyettessel az adás szerkesztőjével.

Először 2014. augusztus 21-én szólalt meg a Credó Evangélikus Közösségi Rádió szignálja Szombathelyen a 98,8 mHz-en. Azóta minden nap 12 óra műsort sugároz a helyi adó, amely a vasi megyeszékhelyen jól fogható, de interneten is elérhetőek az adásai. Első ízben 2014. augusztus 25-én csendült fel a Különóra szignálja (Klaus Doldinger Ataraxiája) és megszólalt a Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központjának magazin műsora.

– Honnan jött az ötlet, hogy az egyetem eseményeit ilyen formában is népszerűsítsétek a városlakóknak?

– Bár a részletekről nincs pontos információm, de azt tudom, hogy valaha itt a Károlyi Gáspár téri „A" épületben működött az egyetem rádiója, a Berzsenyi Rádió, amely pénzügyi támogatás hiánya miatt megszűnt. Egy évig álltak „parlagon" a közösségi rádiónak kiváló felszerelési tárgyak. S hogy ne legyen az enyészeté, azért az evangélikus hitközösség vezetői kérték; hadd használhassák, s mivel pályázatukat eredményesnek találta az Országos Médiatanács így jogot nyertek a rádió működtetésére. Amikor 2014 júniusában, az egyetem dísztermében egy megbeszélésre összehívták a város közéleti és kulturális életének agilis szereplőit, buzdítván őket, hogy vegyenek részt a leendő műsorok megteremtésében, természetesen a Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar részéről magam is jelen voltam. Az ötletet és a lehetőséget jónak ítéltem, mi több lényegesnek, hogy legyen a rádióban egy olyan műsor, ami a Szombathelyen működő egyetemi karok életéről ad folyamatos tájékoztatást. Perlaki Nóra főszerkesztővel hamar megállapodtunk az idősávot illetően, s bár az első két adás még csak egy-egy órás volt, de azt követően már hetente hétfőként két órában jelentkezünk.

– Milyen koncepció jegyében született a magazin műsor?

– Az első pillanattól fogva az volt az elképzelés, hogy egy differenciált és sokszínű képet kapjanak a rádióhallgatók az egyetemen zajló tevékenységről, életről. Előtérben azok az események szerepelnek, amelyek elérhetőek a városlakók számára is. Eljöhetnek, megnézhetik, és kontrollálhatják. Nagyon fontosnak tartottuk, hogy e médiumon keresztül a felvételre jelentkezőket is folyamatosan tájékoztassuk, különösen az őszi és téli időszakban. Természetesen feladatunknak éreztük azt, hogy a hogy a folyton változó felvételi szabályokat is elmondjuk. A magunk szerény lehetőségeivel bekapcsolódtunk a duális képzés népszerűsítésébe is és megszólaltattuk azokat a személyeket, akik irányították a Természettudományos Karon a felvételi kampányt. Tudjuk, hogy a rádió célközönsége nem azonos a felvételiző korosztállyal, épp a szülők és a nagyszülők informálását tartottuk kiemelt feladatunknak. A műsorba kerülő témáknál az alapelv az volt, hogy belső problémákkal nem kívánunk foglalkozni, olyan rendezvényekről tudósítottunk, amelyek nyitottak voltak mindenki előtt, vagy olyan eseményekről, tudományos előadásokról, projektekről szóltunk, amelyek túlmutattak az egyetem napi penzumain. Különösen attraktív teret kaptak a művészeti intézetek hallgatói és a sportolók.

– Milyen részekre tagolódnak az adások?

– A műsor szerkezete, felépítése pár adás után kijegecesedett. Hírekkel kezdjük a műsorunkat, ami a MIKIPRESS jelenti címet viseli tekintettel arra, hogy kezdetben a hírösszeállításban Kleinhappel Miklós segédkezett, de sajnos őt is elbocsátották, így csak a neve maradt meg. 2015 januárjától kapcsolódott hozzá egy verses időjárás jelentés, amit Varga Ivett hírolvasó hallgatóval együtt készítettünk, célja a versek népszerűsítése volt és mindig az alkalomhoz illő költeményt kerestünk a gazdag magyar verstárból. A fő elv az volt, hogy az első órában az elmúlt hét eseményeiről adunk egy alaposabb, részletesebb beszámolót, vagy úgy, hogy a rendezvény helyszínén készített felvételek játszottuk be, vagy úgy meghívtuk a résztvevőket, szervezőket egy kis stúdióbeszélgetésre. Ennek nyilván komoly korlátot szabott az, hogy rövid a műsoridő, és akinek órája volt, az természetesen nem tudott eljönni. A 2015-ös esztendőben nagy szerepet kaptak a „sportpercek", tekintettel arra, hogy kommunikációs gyakorlatot folytató hallgató Mikó-Baráth György is bekapcsolódott a műsorok készítésébe. A hónapok során a Szombathelyi Egyetemi Sport Egyesület legtöbb szakosztályának edzőit, játékosait sikerült megszólaltatni, és ami fontos, hogy a hallgatók elmondták élményeiket, akár a versenyekről, akát a felkészülési időszakról.

– Kik vesznek részt az adás készítésében?

– A technikai feltételeket a rádió műszaki stábja biztosítja, természetesen tapasztalataikat is folyamatosan megosztják velünk. Jómagam szerkesztem és vezetem a műsort, de az oktatótársak és kar vezetőjének Antonio Donato Sciacovelli dékán úr támogatása nélkül ez nem működne, aki maga is gyakran megszólal a rádió adásaiban. Az egyetemen mindenki készségesen a rendelkezésünkre áll, a Természettudományi és Műszaki Kar oktatói és vezetői is. Az adás készítésébe sikerült hallgatókat is bevonni, szeretnénk, ha egy gyakorlóhelyként működhetne az efeszes kommunikációs hallgatók számára. Nagyobb öröm lenne, ha kollégák még aktívabbam bekapcsolódnának a műsorok készítésébe is. Az első év eredményei mindenesetre reménykeltőek.

– Melyek voltak a legemlékezetesebb pillanatok?

– Számomra új volt minden. Az interjúkészítések, a műsorszerkesztés, minden, jómagam először csináltam ilyeneket. A legörvendetesebbek azok a pillanatok, amikor „hosszú vonakodás" után sikerül meggyőznöm az interjúalanyt a beszélgetésre, majd azt követően jön a kérdés, mikor és hol hallható a felvétel, illetve kaphatna-e egyet a beszélgetésből. Emlékezetes történet volt a futófesztivál szeptemberben, ahol a Weörös Sándor Színház művészei, akik rögtön a célba érve nyilatkoztak, de sikerült mikrofonvégre kapni Monspart Sarolta egykori tájfutó világbajnokot, vagy Faragó Tamás olimpikont. A legutóbbiak közül a legérdekesebb a Cannesban Vulkán-díjat kapott a Zányi Tamás sound desingerrel készített telefonos beszélgetés volt, aki valaha intézményünk diákja történelmet és ének-zenét hallgatott.

– Milyen a rádió hallgatottsága? Milyen az adások visszhangja?

– A rádió „bevezetése" folyamatban van, elsősorban a hagyományos orális információkból értesülünk a hallgatottságról, de bízunk benne, hogy hónapok múltán egyre megbízhatóbb adatokkal tudunk szolgálni és a hallgatóság is egyre többet tud majd a szombathelyi karokon folyó munkáról. Elvégre minden ezért történik.

Barták Balázs

EMLÉKÜLÉS A 250 ÉVES MATEMATIKAI INTÉZETBEN

Beszélgetés Dr. Szalay László intézetigazgatóval

A Matematikai Intézet 2015. október 9-én „A matematika oktatás 250 éve" c. megemlékezéssel és tudományos konferenciával ünnepelte jubileumát. Az ünnep tárgya az elmúlt 250 évben megfogant fontos gondolatok és eszmék, az ezek nyomán és ezek szellemében végzett oktatási-, kutatási- és szakmai tevékenység és a nagy elődök szakmai profiljának felidézése volt. A jubileum alkalmából beszélgettem Dr. Szalay László intézetigazgató úrral.

– Mi volt az ünnepi megemlékezés programja?

– Elsőként Prof. Dr. Náhlik András rektorhelyettes úr méltatta a matematika oktatásának bevezetése óta eltelt időszakot, majd Prof. Dr. Lakatos Ferenc dékán úr osztotta meg ünnepi gondolatait a résztvevőkkel. Ezt követően egy szubjektív vonatkoztatási rendszerben próbáltam érzékeltetni 250 évnyi idő hosszúságát, majd vázolni a modern matematikai gondolkodást. Az ünnepi köszöntők után Dr. F. Nagy Györgyi egyetemi docensnek az intézet selmecbányai éveiről szóló előadása következett, majd ifj. Sarkady Sándor, a Központi Könyvtár és Levéltár főigazgatójának magával ragadó expozéja a Sopronba történő átköltözés utáni időszakról. A hallgatóság részéről előbb Beniczki János erdőmérnök hallgató selmeci nótákkal örvendeztette meg a résztvevőket, majd Kiczkó Orsolya erdőmérnök hallgató hozzászólását hallhattuk. Az állófogadás után Dr. F. Nagy Györgyi, aki egyébként az ünnepnap ötletgazdája – ezúttal is köszönöm neki – és ifj. Sarkady Sándor jóvoltából lehetőség nyílt a Központi Könyvtár muzeális értékű matematika könyveinek megtekintésére. A délutáni programban öt tudományos, illetve visszaemlékező előadás hangzott el, az előadók Dr. Fodor Tamás polgármester úr; Dr. Preklet Edina, az SKK Fizikai és Elektrotechnikai Intézetének megbízott igazgatója; Dr. Körtesi Péter, a Miskolci Egyetem Matematikai Intézetének főiskolai docense; Dr. Hajdu Endre nyugalmazott egyetemi docens, az intézet egykori oktatója; és Dr. Németh László egyetemi docens voltak. Több résztvevő, előadó jóleső nosztalgiával, egyes történeteket felvillantva emlékezett meg Stasney Albertról, Moór Arthurról, Roxer Egonról. A sors jóvoltából Egon bácsi saját magáról is hallhatott egy anekdotát. Meghívtuk Kozák Antal professzort Vancouverből, aki több alkalommal tanított vendégprofesszorként nálunk, de sajnos nem tudta vállalni az utat. Az előadások egy részének kivonata év végén megjelenik a Matematika Oktatása és Kutatása Szeminárium (MOKUS'15) kiadványában. Szeretném még hozzátenni, hogy a 250 éves évfordulóra az SKK Faipari Tanüzem elkészítette fából az intézet címerét, ami az F épület aulájában megcsodálható. Külön szeretném megköszönni az Erdőmérnöki Kar, a Soproni Tudós Társaság, és az Universitas Fidelissima Kft. támogatását az emléknap megrendezésére. Egy ilyen ünnepélyes visszaemlékezés közösségformáló ereje számomra nyilvánvaló.

– Kérlek, vázold fel az Intézet 250 éves történetének fontosabb állomásait és kiemelkedő matematikus személyiségeit!

– 1765-ben a selmecbányai Bányászati Akadémián létrehozták a mai Matematikai Intézet jogelődjét, a Matematika – Mechanika – Gépészet Tanszéket (egyesek szerint Matematika – Fizika – Mechanika Tanszék), melynek vezetője Nicolaus Poda volt, és amely az idők folyamán Matematikai Tanszékké formálódott. Korábban is volt matematika oktatás Selmecbányán, Mikoviny Sámuel már 1735-től tanította a matézist. 1839-ben létrehozták az Ábrázoló Mértan – Építészet Tanszéket, majd ennek utódintézményét, az Ábrázoló Geometria Tanszéket 1987-ben Sopronban összevonták a Matematikai Tanszékkel. Végül 2008-tól beszélhetünk Matematikai Intézetről. A sok kiváló tudós közül Doppler Keresztélyt említem meg, akit inkább fizikus volt, és a hanghullámokkal kapcsolatos vizsgálatai világhírűvé tettek a róla elnevezett Doppler-effektus révén.

– Milyen az Intézet mai oktatói háttere és milyenek az infrastrukturális feltételek?

– Az intézetben dolgozók létszáma az utóbbi időben sajnálatos módon folyamatosan csökkent. Jelenleg öten oktatunk különböző matematikai jellegű tárgyakat, Dr. Csanády Viktória, Dr. Horváth-Szováti Erika és Dr. Németh László egyetemi docensek, Horváth Tibor egyetemi tanársegéd, valamint jómagam. Munkánkat Varga Judit adminisztrátor segíti. Mivel országos igény van a mérnökképzés megerősítésére, szélesítésére, ezért bízom benne, hogy a jövőben a Matematikai Intézetben is lehetőség lesz létszámfejlesztésre. Az infrastrukturális feltételekre a hallgatóság legdivatosabb jegyét, elégségest adnék. Éppen a 250 éves évforduló inspirált bennünket, hogy a minimális ráfordítással elfogadhatóvá tegyük a 14-es termet. Meg kell említenem, hogy az utóbbi időben több mindent kaptunk az Erdőmérnöki Kartól: projektorokat, asztali számítógépek és laptopokat, melyeket ezúton is szeretném megköszönni a kar vezetésének. Szerencsére az intézet által gondozott tárgyak oktatásához, és a tudományos kutatómunkához más műszaki eszköz nem nagyon kell.

– Milyen oktatási feladatokat lát el az Intézet?

– Tanóráink zöme az Erdőmérnöki Karon és a Simonyi Károly Műszaki, Faanyagtudományi és Művészeti Karon van, de oktatunk a Közgazdaságtudományi Karon, és időnként máshol, például Szombathelyen a SEK Természettudományi és Műszaki Karán is. A BSc, MSc és PhD képzésekben egyaránt részt veszünk. Az oktatási leterheltség véleményem szerint magas. Ettől függetlenül igyekszünk új ötletekkel, máshol tapasztalt módszerekkel kiegészíteni, jobbá tenni a tanítást. Édesapám is tanár, és egyszer, még régen azt mondta: „tanítani könnyű, megtanítani valamit sokkal nehezebb".

– A matematika oktatása más hozzáállást igényel, mint a memorizáló tárgyak. Nagy hangsúlyt kell fektetni az oktatás módszertani javítására is. Hogyan valósul ez meg az Intézetekben?

– A múltbeli és jelenlegi munkahelyemnek és kollégáimnak sokat köszönhetek, az évek során rengeteg tapasztalatra tettem szert. A Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola Matematika Tanszékéről 1992-ben kerültem át az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Kara Matematika-Ábrázoló geometria Tanszékére. 2000-ben szereztem PhD címet számelméletből, majd az utána következő két évben tudományos munkatársként, posztdoktorként dolgoztam Saarbrückenben az Universität des Saarlendes-en. Németországból 2002

őszén jöttem vissza a Nyugat-Magyarországi Egyetemre, a Közgazdaságtudományi Kar Gazdaságmatematika és Statisztikai Intézetébe, ahol kilenc évet töltöttem. 2011-től fogva ismét az Erdőmérnöki Karon tanítok matematikát. Kezdetben rengeteg időt szántunk rá kollégáimmal arra, hogy megpróbáljuk korszerűsíteni a különböző tantárgyakat. Sajnos azt kell mondanom, hogy a bolognai rendszer bevezetése óta a hallgatók átlagos matematikai tudása csökkent, és nem látom azt, hogy a jövőben e tekintetben előre lehessen jutni országos szinten. Ennek ellenére öröm, hogy most is több, nagyon kiváló, felkészült és ambiciózus hallgatót oktathatunk. A tantárgyi átalakítások során kevesebb bizonyítás, és több példa került a tananyagba, és többet használjuk a számítógépek adta előnyöket, elsősorban szemléltetésre. A számítógépek, órai alkalmazásukkal kapcsolatban konzervatív nézetet képviselek. Legtöbbször egy szál krétával megyek be előadást tartani, és ekkor a magyarázat közben, a táblára történő írás során, az egyes részek egymásra épüléseként in flagranti bomlik ki az aktuális téma.

– Melyek a fontosabb kutatási témáitok és és nemzetközi összehasonlításban hol helyezhetők el a kutatási eredményeitek?

– Dr. Csanády Viktória és Dr. Horváth-Szováti Erika a statisztika alkalmazási lehetőségeivel foglakoznak. Horváth Tibor a hőtárolás paramétereit tanulmányozza a doktori disszertációjához. Dr. Németh László geometriai kutatásokat végez, én pedig a matematika egyik legrégibb ágában, a számelméletben folytatok tudományos kutatómunkát. A statisztikai adatsorok kiértékelése, és a hőtárolási probléma szervesen kapcsolódnak más intézetek vizsgálataihoz. A geometriai és számelméleti kutatások inkább elméleti jellegűek. Az eredményeinkről hazai és nemzetközi konferenciákon számolunk be, például tavaly Szombathelyen, Sopronban, Révkomáromban, Laghouatban (Algéria), Ottawában és Westville-ben (USA) tartottam előadást különböző témákról. Mi magunk is szerveztünk és szervezünk különböző szimpóziumokat, konferenciákat, a már említett MOKUS'15 után a következőt 2016 júliusában Sopronban rendezzük, ez a Uniform Distribution Theory Conference nemzetközi összejövetel lesz, ahova mintegy 50-60 matematikust várunk a világ minden tájáról.

A magyar matematikát nagyon sok helyen ismerik és elismerik a világban. A mi tudományos eredményeink egy részét is nemzetközi érdeklődésre számot tartónak lehet mondani, mert azokat jelentős hazai, vagy külföldi impakt faktoros folyóiratokban publikáltuk. Teljesítményünk egyfajta értékelését jelenti az is, hogy évente több külföldi vendég fordul meg nálunk. Például az idén Dr. Gökhan Soydan (Uludag Egyetem, Bursa, Törökország), Prof. Tóth János, Prof. Csiba Péter és Dr. Filip Ferdinánd (Selye János Egyetem, Révkomárom), Dr. Oláh-Gál Róbert (Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem, Csíkszereda), Dushan Bikov PhD hallgató (Goce Delcev Egyetem, Stip, Macedonia), Prof. Zlatko Varbanov (St. Cyril és St. Method Egyetem, Veliko Tarnovo, Bulgária), Prof. Alain Togbe (Purdue University North Central, Westville, Indiana, USA) matematikusai tiszteltek meg bennünket. Az viszont már a soproni vendégszeretet dicséri, hogy aki egyszer itt volt, az mind vissza szeretne jönni egy valamikori adandó alkalommal.

– Immanuel Kant szerint minden természettudományban annyi az igazi tudomány, amennyi benne a matematika. Ebből a tézisből az következik, hogy a Matematikai Intézet oktatói jelentős segítséget nyújthatnak a többi intézet kutatóinak munkájuk színvonalának emelésében. Régi példát is felhozhatok a matematikusok erdészeti tudományok iránti érdeklődésére: Bolyai Farkas 1811-ben megpályázta az erdélyi „cameralis erdők főinspectorságát". Pályázatát magyar nyelven nyújtotta be, egyes szerzők szerint ezt a munkát kell az első magyar nyelvű erdészeti tudományos munkának tekinteni. (Erdészeti Lapok 1942. évi XI. füzet). Milyen módon kapcsolódik az intézetek kutatói tevékenysége az Egyetem más intézeteiben folyó kutatásokhoz?

– Kant nyilván filozofikusan elfogult volt ebben a kérdésben, és véleményét fekete-fehér alapon fogalmazta meg. A valóság sokkal árnyaltabb, de tény, hogy a fizika, kémia, biológia, informatika, közgazdaságtan elképzelhetetlen matematika nélkül. Az utóbbi időben szemtanúi lehetünk a statisztika előretörésének, amely valóban rengeteg alkalmazással bír különböző területeken. Szerintem sokszor indokolatlanul használják, ugyanis egyesek ezzel a tudományosság látszatát kívánják kelteni vélt vagy valós igazukat támogatandó. A Matematikai Intézethez visszatérve, igyekszünk kitörni a korábbi relatív elszigetelődésből, de úgy vélem ebben még sok kiaknázatlan lehetőség rejlik. Ha lenne alkalmunk az intézet személyi állományának bővítésére, akkor a statisztika elméletét, gyakorlatát és a statisztikai programokat is jól ismerő kollégára volna szükség.

– A Nyugat-magyarországi Egyetem átfogó koncepció mentén szervezi tehetséggondozási programjait. Hogyan vesztek részt ebben a fontos munkában?

– Az általunk oktatott hallgatók mérnökök, közgazdászok szeretnének lenni, és közülük kevesen gondolják azt, hogy őket ebben a matematika jelentősen segíti. Holott a matematika az egzakt és logikus gondolkodás tudománya, amelyre mindenkinek szüksége van a saját szakterületén, és amelynek elsajátításához hosszú és fáradságos út vezet. A tehetséggondozás egy természetszerű és szívesen vett kötelesség, de sajnos erőnket inkább kötik le a felzárkóztatás gondjai. A felsőoktatás egyik új divatkifejezését, a kompetencia mérését mi már tíz évvel ezelőtt bevezettük, először a KTK-n a frissen bejövő hallgatók tudásának feltérképezésére, és a leginkább lemaradottak tudásszintjének emelésére. Célunk az, hogy érdemben hozzájáruljunk a sokoldalúan képzett, az egyetemi tananyagot nem betanított munkásként, hanem szellemi ugródeszkaként használó fiatalok tudásának megalapozásához. Erről eszembe jutott Moldova György Prém Jenő barátjának dedikált novellája, melyben a következőt írja. „Valaha Sopronban végzett az erdészeti egyetemen, ahol, úgy látszik mindenre igyekeztek megtanítani a hallgatókat, mert Jenő nemcsak a fák latin neveit ismerte, da ha úgy hozta a kényszer, meg tudta tervezni a tanácsháza vagy az óvoda külső képét is, rendezési terveket készített, és most kiderült, hogy konyít valamit a mesterséges tavak gátépítéséhez is, szintezett a teodolittal, felmérte milyen anyagok szükségesek."

– Az intézetek produkcióját sikeresnek mérik a scientometriai adatok, a nemzetközi pályázatokon elért eredmények és a nemzetközi közéletben való részvétel. Ilyen megközelítésben mivel büszkélkedhet a Matematikai Intézet?

– A felsoroltak jelentős részénél megálljuk a helyünket, elsősorban a konferenciákon történő előadásokra, a rendezvények szervezésére és szakcikkek lektorálására gondolva. Ausztráliát leszámítva minden földrésszel van élő kapcsolatunk. Ausztrál szerzővel is van ugyan közös cikkem, de az inkább ad hoc született. A legerősebb tudományos együttműködéseink magyar, osztrák, angol, algériai, mexikói, japán és török kollégákkal vannak, és a listát még szeretnénk bővíteni. Sajnos az oktatással és kutatással kapcsolatos adminisztráció rengeteg időt vesz el az embertől. Csak irigyelni lehet azokat az egyetemeket, ahol az oktatók kevesebb adminisztratív, oktatói és vizsgáztatói munkával vannak megterhelve, kiszámíthatóbb körülmények között, jobb infrastruktúrával és szolgáltatásokkal körülvéve dolgoznak, így kutatásaikra több idő jut. Azért kell dolgoznunk, hogy a mi egyetemünk is előbbre juthasson ebben az irányban, nyilván a felsőoktatást támogató állami szabályozás hátterével. Ehhez kívánok az Alma Materünk minden dolgozójának jó egészséget és Jó Szerencsét!

Az elmúlt 250 évet a Matematikai Intézet és jogelődjei a matematika oktatás és kutatás szellemi erőterében töltötték, nagyszerű eredményeket értek el. A mai Intézet munkaközössége hűen őrzi a múltat, bölcsen vigyázza a jelent, és reményekkel teljesen, felkészülten várja a jövőt. A hagyományokra alapoz, de azokat mindig a kor igényeihez igazítva viszi tovább. Munkájukhoz sok sikert kívánunk!

Dr. Albert Levente
professor emeritus

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK...

A Nyugat-magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Kar büszkélkedhet olyan hallgatókkal, akik különböző világversenyeken szerepelnek és ezeken a sporteseményeken öregbítik egyetemünk, karunk jó hírét is. A következőkben két fiatal kajak-kenu bajnok mutatkozik be az olvasóknak.*

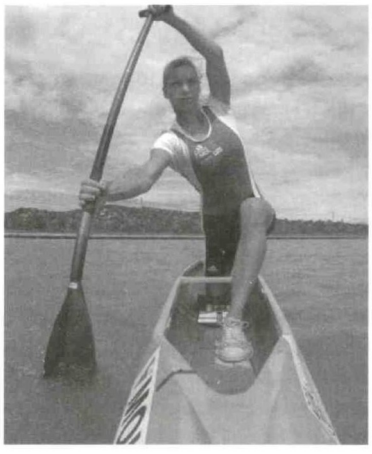

Győrben, immár harmadik alkalommal került megrendezésre a Maraton Kajak-kenu Világbajnokság 2015. szeptember 11–13. között. Hallgatóink közül Takács Kincső ezüstérmes lett a női kenu egyesek versenyét a győri maratoni kajak-kenu világbajnokság pénteki nyitónapján. Az ő rövid beszámolóját olvashatják a következő sorokban.

Takács Kincső vagyok a felnőtt kajak kenu válogatott tagja, már 5 éve. A kenuzás előtt 10 évig kajakoztam, adódott a lehetőség így elkezdtem kenuzni, jónak bizonyult a váltás, mert hamar jöttek a sikerek. Első komoly eredményem a 2011-ben Szegeden rendezett világbajnokságon értem el, párommal bronzérmesek lettünk 500 méteren. Ezután végig tudtuk hozni a szintet, 3 év után ismét én nyertem az egyes válogatót, így idén mind a korosztályos mind a felnőtt világbajnokságon több számban is rajthoz állhattam, az idei volt pályafutásom eddigi legsikeresebb éve. Nagyon örülök, hogy kenuzok, sok mindent jelent nekem. A kenunak nagyon sok mindent köszönhetek, élményeket, utazást, sikert, barátokat. Rengeteg mindenre megtanít, de nem csak az élsport, a versenyzés, hanem az edzések teljesítése is. Óriási kitartásra, akaraterőre van szükség a felkészüléshez, ezt a kitartást tudom kamatoztatni a civil életemben is. Jelenleg a kenu jelenti a legfontosabb dolgot az életemben, eköré szervezek mindent, de hosszútávon nem csak sportban gondolkozok, szeretnék több lábon állni, és az élet más területen is bizonyítani.

Nemzetközi eredményeim:

2011:

– Ifjúsági Világbajnokság: C-1 200 m II. hely, C-2 500 m IV. hely
Felnőtt Európa Bajnokság: C-1 200 m IV. hely, C-2 500 m II. hely
Felnőtt Világbajnokság: C-1 200 m VI. hely, C-2 500 m III. hely

2012:

– U-23 Európa Bajnokság C-1 200 m I. hely, C-2 500 m I. hely
Felnőtt Európa Bajnokság C-1 200 m VI. hely, C-2 500 m I. hely

2013:

– Felnőtt Világkupa C-1 200 m II. hely, C-2 500 m I. hely
U-23 Európa Bajnokság C-2 500 m I.hely U-23 Világbajnokság C-2 500 m I. hely Felnőtt Európa Bajnokság C-1 200 m III. hely, C-2 500 m I. hely Felnőtt Vilgábajnokság C-2 500 m II. hely

2014:

– Felnőtt Világkupa C-2 500 m I. hely U-23 Világbajnokság C-2 500 m I. hely Felnőtt Európa Bajnokság C-2 500 m I. hely Felnőtt Világbajnokság C-2 500 m I. hely

2015:

– U-23 VB C-1 200 m I. hely, C-1 500 m I.hely, C-2 200 m II. hely
Felnőtt VB C-1 200m II. Hely, C2 500m III. Hely
Felnőtt Maraton VB 18,3km II. Hely

Másik élsportolónk is írt egy rövid bemutatkozást. Balla Virág ezüstérmet szerzett 200 méteren a Duisburgban rendezett kajak-kenu Világkupa-verseny vasárnapi zárónapján. A magyar kenus így két éremmel zárta a viadalt, szombaton, 500 méteren első lett.

A nevem Balla Virág. 2011-ben kezdem el kenuzni Szabados Krisztiánnál. Mivel az öcsém nála edzett, így tudtam, hogy jó kezekben leszek. Előtte 7 évig kajakoztam, így 'csak' kenuzás technikáját kellet elsajátítanom, ami nem olyan egyszerű, mint amilyennek látszik. Kajak és a kenu között az a különbség, hogy az utóbbiban térdelnek, és a lapáttal irányítják a hajót. Ez a legnehezebb az egyensúly megtartása mellet. Nekem elég lassan sikerült bele jönni, bár minden kezdet nehéz. De tovább nehezítette fejlődést az, hogy a térdem rendszeresen felvizesedett.

Már a második évben kijutottam ifjúsági Európa-bajnokságra, ahol harmadik helyezés értünk el ifjúsági korcsoportban Pogány Nikolettel 500 méteren. Majd tavaly U23 Európa bajnokságon egyesben és párosban (Kovács Dorottyával) is második helyezést értem el.

Idén tavasszal Duisburgi Világkupán 200 méteren második 500 méteren első helyezést sikerült elérnem. Nagyon örültem ezeknek az eredményeknek. Szeptemberben U23 Európa bajnokságon vettem részt, ahol 500 méteres távon egyéniben első helyezést értem el. Ugyanezen a napon 200m egyéniben harmadik és párosban ugyanezen a távon negyedik helyet sikerült bezsebelni párommal, Kovács Dorottyáva (TF egyetem). Ez évi eredményeimet nagyban segítette szponzorom Security Patent támogatása.

Mivel kis korom óta sportolok, ezért ez nagyban befolyásolta döntésemet továbbtanulás során. Mindenképpen Győrben szerettem volna tanulni, sporttal és egészséges életmóddal foglakozni. Így esett a választásom a Rekreációszervezés és egészségfejlesztés szakra. Elsődleges célom, hogy sikeres legyek a sportban és kijussak a tokiói Olimpiára. Versenyek után viszont szeretnék sport közelben maradni és emberekkel foglakozni, így elvégeztem OKJ-s képzését. Sikeres vizsgákat követően megszereztem gyógymasszőri diplomámat. Mivel fontosnak tartottam, hogy tovább tanuljak így egészségfejlesztés szakon folytattam tanulmányaimat és szeretném a mesterképzést is elvégezni.

NYME AK

** Az Apáczai Csere János Kar 2015. december 31-től kivált a Nyugat-magyarországi Egyetem kötelékéből.*

ÚJRA SOPRON – MISKOLC

Az Erdőmérnöki Kar – viszonozva a Miskolci Egyetem testvérkarainak júniusi soproni látogatását – kihelyezett Kari Tanácsülést tartott 2015. szeptember 29-én a Miskolci Egyetem Szenátusi termében.

Karunk tanácsának tagjai, meghívottjai és hallgatói szeptember 28-án délután, a kari busszal utaztunk Miskolcra. Este a panzióban már vártak bennünket a Műszaki Földtudományi és a Műszaki Anyagtudományi Karok dékánjai valamint az Északerdő Zrt. vezérigazgatója. Velük Karunk vezetői és Náhlik rektorhelyettes úr az együttműködési lehetőségekről folytattak megbeszélést vacsora előtt. Később, a finom vacsora után, hallgatóink – a barátságot és együvé tartozást erősítő – spontán alakult szakestélyt szerveztek, ahol a vezető oktatók mellett már miskolci hallgatók is szép számmal képviseltették magukat. Mivel szállásunk a szakest helyszínéül szolgáló konferenciaterem fölött volt, rövidre kellett venni a mulattságot. Ennek ellenére, vagy talán éppen ezért nagyon jó hangulatúra, jól sikerült a bemutató, a „soproni szakestély"-i szokásokból. A három kar hallgatói utána még tovább buliztak a városban.

Szeptember 29-én reggel 8 órától a Miskolci Egyetemen tettünk rövid sétát. Megnézhettük főépületükben a közelmúltban gyönyörűen felújított aulát, ahol a nagyobb rendezvényeiket tartják. A „Bányász" és „Kohász" Karok bemutatták a legutóbbi megvalósult fejlesztéseket, az új vizsgálólaboratóriumi központot és a Selmeci Műemlék Könyvtárat.

10 órakor kezdődött az Erdőmérnöki Kar kihelyezett Kari Tanácsülése, mely két részből állt. Az első fele egy ünnepi ülés volt, melyen a miskolci „Bányamérnöki" és „Kohómérnöki" Karok dékánjai és helyetteseik is részt vettek. A karokon közelmúltban bekövetkezett változásokat és a további, szorosabb együttműködés jövőbeni lehetőségeit tárgyalták meg. Felmerült, hogy a három kar dékánja esetleg írjon alá egy együttműködési megállapodást, hogy az eddigi szövetség ezáltal tovább erősödjön.

A második részben a meghirdetett napirendi pontok alapján zárt, határozatokat hozó szabályos tanácskozás folyt.

Az egyetemi menzán délben elfogyasztott ebéd után elbúcsúztunk vendéglátóinktól és buszunkkal hazaindultunk. A látogatásnak igen pozitív visszhangja volt mindhárom kar részéről.

NYME EMK

REFLEXIÓK 2015

A Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége Festő Szakosztálya kiállítása

„Egy kiállítás műveinek nincs szükségük szavakra, magyarázatokra. Ezek a képek (…) itt, éppen olyasmit kívánnak közölni, amit nyelvünk szavaival nem lehetséges elmondani." – írja Ottlik Géza . Különösen nehéz nyelvünk szavaival jellemezni egy olyan tárlatot, ahol a kiállított művek különféle művészi törekvéseket tükröznek. Ezért nem is törekszem átfogó elemzésre, csupán egy-egy mondat erejéig teszek kísérletet az itt kiállító tizenkilenc művész bemutatására.

Térbe mozdulnak az „építőművész" Matzon Ákos művei, melyeken az ízesen megdolgozott fehér-fekete faktúra-alapból kiemelkedő, – vagy pontosabban fogalmazva – drámai módon kiszakadó színes csíkok és sávok új, önálló életre kelnek, – lebegnek, elhagyják kötényüket, amely néhol még ürességként megőrzi hajdani helyüket. Másféle anyagból – a számítógépek pixeljeiből – építkezik Ifj. Durkó Zsolt. Vegyes technikával alkotott, többnyire nonfiguratív kompozícióinak kiindulópontja a németalföldi olajfestmények lazúrozó eljárásának számítógépre való átültetésében található. A geometriát mint a teremtett világ alapképletét kutatja Serényi H. Zsigmond, aki fehér-halványszürke vásznain a síkból kiemelkedő, felfénylő és árnyékot vető vízszintes sávokból alkot tiszta rendet. A matéria és a tér foglalkoztatja Gáll Ádámot is, akinek sötét tónusban tartott monokróm tábláit hasítékok, mélyedések, karcolások tagolják, melyeknek szenvedélyes kavargását mégis egyfajta tudatos kompozíciós elv fegyelmezi. Fehér falvakolatokat idéznek Dréher János vastagon felhordott felületei, melyeken a többnyire egyenes vonalakban futó repedések-árkok kontúrozzák a monokróm mértani síkokból alkotott kompozíciókat. Részleteiben realista festésmódot ütköztet a részletgazdag faktúrát fedő árnyképpel Orvos András, hogy képeit a realitáson túlmutató narratívák hordozására alkalmassá tegye. A fragmentumokból létrehozható új konstrukció érdekli viszont Barabás Mártont, aki a zongorabillentyűkből és kalapácsokból alkot térbeli, geometrikus kompozíciókat. A felhalmozásban rejlő lehetőségeket aknázza ki Jovián György régészeti leletek és ipari fémhulladékok kusza hegyeit megjelenítő naturalista-fotórealista festményein. Asztai Csabánál megsejthetjük az Utolsó vacsora éjsötétjének drámájából felragyogó, – az istentiszteleteken és szentmiséken örökkön ismétlődő úrvacsora, szentáldozás misztériumát. Másfajta – ám mégis az előbbiekhez kapcsolható Lenkey-Tóth Péter Emmauszi asztala, melynek terítője szabadon és üresen lebeg, – várva a Mestert és a tanítványokat, – vagy éppen ellenkezőleg, emlékezve az elmúltakra. Zöld Anikó egy színcsaládban tartott lazúros festményeinek főszereplője a mindenséget átlelkesítő, puhán áramló fény, amely már-már az „odaátról" átszűrődő szakrális ragyogásra utal. Erősen redukált eszköztárral közelít a transzcendenshez Krajcsovics Éva, „a semmi határán" imbolygó, festői részletekben gazdag, vastagon felhordott színfoltjaival. Sajátos civilizált tájakat fest Nagy Gábor, melyeken a bazaltsziklák, a fák és bokrok ötvöződnek az ipari létesítményekkel. Nádas Alexandra éles kontúrokkal határolt házai viszont szinte varázslatos terekben látszanak úszni-lebegni. Tájelemeket fedezhetünk fel Vágó Magda képein is, ám a balatoni lépcsők és korlátok tiszta mértanisága valami emelkedett némaságot kölcsönöz a víz és ég kékjének. A műterem csendjében, a délutáni napfényben szinte testetlenné olvadó bútorok színfoltjaiból és színes árnyékaiból komponálja Kecskés András meditatív belső tereit. Egyetlen visszatérő motívumra épít Várhelyi Tímea: a barokk formavilágát hordozó zongoralábak szinte élőlényként viselkednek az antikvitás „felsöpretlen padló" mozaiktípusát viszszaidéző pasztelljein. Messzi galaxisokról készült tudományos fényképek és a belső látás útján megtapasztalható színélmény ötvöződik koloritgazdag látomássá Tilless Béla festményében. Végül tizenkilencedikként egy mondat saját vágyamról, amely, – azt hiszem – az itt kiállító legtöbb művészkollégámmal azonos: szeretném azokat az ajtókat, kapukat, küszöböket megtalálni és felmutatni, amelyeken átszivárog egy kis fény a romolhatatlan világából a mi múlékony és törékeny jelenünkbe.

Befejezve sétánkat a művek között, ismét Ottlik Gézához fordulunk kérdve, mit is mondanak nekünk az itt kiállított művek? „ (…) Ilyesfélét közölnek velünk: igazság, bátorság, tisztaság, vagy egyszerűen: rend. Azt közlik, hogy a világ mégis különb hely, az élet mégis nagyobbszabású dolog, mint amilyennek emberi ésszel látszik. Nemcsak erőt, hanem kedvet, lendületet adnak, táplálják az emberiséget fenntartó vitalitást évezredek, évtízezredek óta."

Kérem tehát, tekintsék meg a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége Reflexiók című kiállítását, – merítsenek erőt a kiállított művekből. Miközben a képek között sétálnak, emlékezzenek tisztelettel Miskei László festőművészre, a Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége alelnökére, aki ennek a tárlatnak a létrehozásán fáradozott, mikor elragadta tőlünk a hirtelen halál.

Kovács-Gombos Gábor DLA
festőművész, egyetemi docens

Elhangzott a kiállítás megnyitóján 2015. október 21-én Sopronban, a NymE Alkalmazott Művészeti Intézete Formaterem Galériájában.

A kiállítást rendezte: Urbán Ágnes művészettörténész.

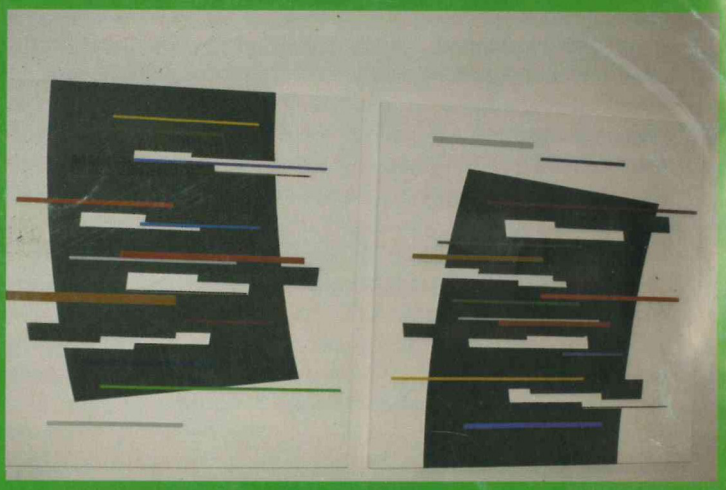

Matzon Ákos: Soron kívül (Kötény) – 2x

Kovács-Gombos Gábor festőművész és Madár Sarolta a BPK intézeti titkára a kiállítás megnyitóján